

Veto

Waar tot voor kort nog drassige weilanden waren, bevindt zich nu zowaar een tempel op Westvlaamse mensenmaat. Hun maa, is echter anders: sterk bierdrinkende manspersonen luisteren deemoedig naar het luide 'zwen' van hun 'wul', vreemdelingen worden in de herberg begroet met een vriendelijk maar nieuwsgierig 'oenoemie', en de Kampus Kortrijk zelf heet in de amikale omgang 'Kulahk' - waarbij een eind-hk als een merkwaardige oer-gutturaal moet worden begrepen. Les in fonetiek op pagina 3.

Niemand loopt heden ten dage nog 42 km om uit te schreeuwen dat hij iets gewonnen heeft. Sommigen leggen wel langere afstanden af voor hun welzijn. Velen vallen ook al uit de boot vóór de hun bestemming bereiken. Vluchtelingen heet dat soort. Vooraleer we ze terugsturen krijgen ze nog een artikel op pagina 6. Tot vijf procent van de beschikbare Veto's mogen ze meenemen.

Terwijl laatstgenoemde uit hun gammele bootjes puilend op een ver van hun vaderland verwijderde bestemming komen aangezwalpt, staan ze daar, dagen vooraf, het fotoapparaat in de hand: de persfotografen. Hopende dat er zich toch enkele jonge dichters tussen de meute bevinden. En het verhaal gaat verder. De leugens van het orakel en de waarheid van de koe. Op pagina 5.

Nog niet zo lang geleden schreven we in deze hoek dat die van het Stuc dringend naar onze pijpen moesten leren dansen. Voelden ze zich in de Van Evenstraat toch niet op hun kunstzinnige mannelijkheid getrap, zeker? Natuurlijk, we hadden het postmoderen moeten uitdrukken, met meer reflectie. Zoals: heren, we walgen van dat dier van William van Baskerville tussen de teenkootjes van jullie programmatoeren. Indien die hun nageslacht willen vrijwaren van de torturen van de Borboristen, gelieve wat minder hoog van de abdijtoeren te blazen. Pagina 4.

STUDENTENWEEKBLAD VAN DE LEUVENSE OVERKOEPELENDE KRINGORGANISATIE - JAARGANG 18, 1991-1992, NUMMER 7, DINSDAG 12 NOVEMBER 1991

In elitair gezelschap.

(Foto Hielke Grootendorst)

Nieuw rapport over Erasmusstudenten

Een te elitair gezelschap

Erasmusgangers behoren ongetwijfeld tot de meer dynamische studenten. Ze wagen het om een jaar in het buitenland te studeren, ze moeten daarvoor soms een nieuwe taal leren, ze behalen in hun loopbaan niet onaardige studieresultaten. En, ze behoren tot de meer bemiddelde helft van de studentenpopulatie. Dat is een van de voornaamste konklusies van de nieuwe nota 'Populatie Erasmusstudenten: 1989-90 versus 1990-1991'. Auteur Jan De Vuyst, directeur Studentenvoorzieningen, stelde dit rapport onlangs voor aan de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS). Veto geeft een overzicht van de voornaamste besluiten.

Zowat alle mogelijke relevante aspecten van de vertrekkende Erasmusstudenten werden in deze "tussettijdse nota" gescreend: land van bestemming, aantal maanden verblijfsduur, hoogte van de beurs, studierichting, studieresultaten, sociale afkomst, ... Toch kon de De Vuyst zijn opzet (een vergelijking tussen '89-'90 met '90-'91) niet helemaal realiseren. In '89-'90 betrof hij in zijn onderzoek een hele groep Erasmusstudenten die zonder beurs vertrokken zijn. In zijn recente nota liet hij die groep buiten beschouwing. De Vuyst: «Vorig jaar heb ik zowel aan de Centrale Diensten als aan de fakulteitskringen informatie gevraagd over de Erasmusstudenten. Toen bleek dat de kringen vaak het best op de hoogte waren. Dit jaar meldde men dat dit euvel verholpen was. Ik bevestig mij dus enkel bij de Centrale Diensten. Nu zouden er officieel slechts vier studenten zonder beurs vertrokken zijn. Wel, sta mij toe hieraan te twijfelen. Ik vermoed eerder dat de Centrale Diensten nog steeds niet over alle gegevens beschikken, waarover ik dan ook mijn bezorgdheid geuit heb in het rapport.»

Die lakune levert waarschijnlijk een ander beeld op. De groep 'Erasmusstudenten zonder beurs' kwam haast vanzelfsprekend uit de betere milieus. Wie zoon- of dochterlief in het buitenland kan laten studeren zonder enige financiële compensatie, is niet onbemiddeld. Toch wordt volgens De Vuyst de Erasmuspopulatie langzaam meer gedemocratiseerd. Zo hebben de arbeiderskinderen hun achterstand opgehaald: er participeren ongeveer evenveel arbeiderskinderen aan Erasmus als aan de

totale KU Leuven. Hierbij mag men natuurlijk niet uit het oog verliezen dat die arbeiderskinderen aan de universiteit nog steeds schromelijk ondervertegenwoordigd zijn.

Hoewel de situatie van de arbeiderskinderen dus verbeterd is, blijft de sociale samenstelling van de Erasmusstudenten belabberd. Zo neemt de groep kinderen van bedienden, en vooral de subcategorie 'lagere bedienden', nog te weinig deel aan het Erasmusprogramma. Toevallig of niet, maar het is ook vooral deze sociale groep die te weinig participeert aan het stelsel van studietoelagen van de Vlaamse Gemeenschap. Bovendien stelt De Vuyst dat slechts "19,9% van de Erasmusstudenten een studietoelage (...) hadden van de Vlaamse Gemeenschap. Dit is minder dan het (lage) gemiddelde van de universiteit." Samengetikt kan dus gezegd worden dat de sociale samenstelling van de Erasmusstudenten langzaam in positieve zin evalueert, maar nog steeds ver verwijderd blijft van wat 'demokratisch' heet.

Hiernaast plaatst de nota ook enige vraagtekens bij de hoogte van de Erasmusbeurzen. Waar de gewone studietoelagen dikwijls te laag worden genoemd, ligt dat paradoxaal genoemd omgekeerd bij de bedragen voor Erasmusreizigers. Zo worden er gemiddeld grotere beurzen gegeven, terwijl de gemiddelde duur van een verblijf in het buitenland daalde van 4,7 naar 3,9 maanden. Dit kan verklaard worden door het feit dat goedkopere landen, zoals Nederland, blijkaar minder in trek zijn. In '90-'91 werd vooral gereisd

naar duurdere landen als Groot-Brittannië, Frankrijk, Duitsland en Denemarken. Vooral de Erasmusreizen naar Denemarken veroorzaken grote onkosten. Van de twintig 'Deense' beurzen was geen enkele onder de 13.000 frank per maand, terwijl aan elf studenten meer dan 15.000 frank werd uitgekeerd. Ter vergelijking: het gros van de studenten die in Duitsland studeerden, kregen een beurs tussen de 10.000 en de 11.500 frank.

De Vuyst vraagt zich af "of de beurzen niet te sterk in de hoogte evolueren. (...) 15.000 frank per maand bovenop de kostprijs van studeren in Vlaanderen (circa 12.500 frank per maand) is mijn inziens toch wel zeer ruim, zelfs voor Denemarken." Dat bedrag ligt inderdaad hoog. Volgens een studie van het Hoger Instituut van de Arbeid (Hiva) uit 1987 bedroeg de maksimum studietoelage van een Deense student die op kamers woont 23.700 kronen, ofwel 127.050 frank. Een Vlaamse Erasmusstudent krijgt een extra toelage van 15.000 frank, bovenop een eventuele Vlaamse maksimumbeurs van 12.500 frank per maand. Voor een academiejaar van tien maanden betekent dit een financiële 275.000 frank, wat inderdaad zeer veel is.

De vergelijking tussen het gewone stelsel van studietoelagen en de beschikbare Erasmusbeurzen toont alleszins een schrijnende disproportie. Gelden voor Europa worden vrijgemaakt met ongeziene gulheid, terwijl een minimale hervorming van het gewone beurzenstelsel - een hervorming die nota bene een besparing van meer dan 100 miljoen impliceert - in tal van perskommuniques aangekondigd wordt als een bijzondere sociale maatregel.

Walter Pauli

De 24ste Studentenmaraton

Met de kruiwagen in het kanaal

De 24-urenloop mag dan al de populairste en meest sfeervolle Leuvense sportactiviteit zijn, het koninginkestuk onder de Sportklassekiers blijft nog steeds de maraton. De 24ste editie deze week woensdag verschilt in twee opzichten van de edities tijdens de afgelopen jaren: voor het eerst wordt er ook een kwartmaraton georganiseerd. Daarnaast zijn ludieke activiteiten terug toegelaten.

Sportraad wil van de student terug de centrale figuur maken in de maraton. Dat valt af te leiden uit het feit dat dit jaar niet enkel gemikt wordt op intensieve sporters, maar ook op de amateurloper of jogger. Voor deze laatste wordt immers de kwartmaraton ingericht, vanuit Wilsede, een deelgemeente van Leuven.

Als officiële reden voor de invoering van een vijfde categorie (naast lopers en stappers vanuit Antwerpen en Mechelen) geeft Sportraad op dat het zijn steentje wil bijdragen tot de verbetering van de fysieke conditie van de jeugd. Over de lichamelijke toestand van de

Splash

In het begin van de jaren '80 werd de maraton uitgebouwd tot een evenement met groots allures. Als gevolg van een geleidelijke professionalisering schreven zich in het absolute topjaar 1987 zowaar 2400 deelnemers in. Sportraad voelde dat de maraton hen boven het hoofd begon te groeien. De veiligheid van zoveel deelnemers zou nog moeilijk kunnen verzekerd worden. Daarom namen de organisatoren enkele maatregelen. In 1988 mochten enkel nog studenten, oud-studenten en personeelsleden van de KU Leuven aan de start verschijnen.

Het jaar daarop werd er een parkoersverandering doorgevoerd. De drukke Mechelsesteenweg, tussen Mechelen en Leuven, moest plaats ruimen voor het jaagpad langs de vaart. Omdat echter

vervolg op p.4

FOTOGRAFIE - Naar aanleiding van hun tentoonstelling in Bierbeek kienckx Foto Patrick De Spiegelaere en Filip Claus, fotografen bij De Morgen. Leuven rondschrift bij de foto's vindt u op pagina 5. (Foto Rob Stevens)

Leer typen in één week

Met succes getest door 40 studenten
Zie pagina 5.

Veto sprak met Eric Tollens (2)

"We hoeven ons niet echt schuldig te voelen"

(Foto Wim Glorieux)

Vorige week publiceerden we het eerste deel van een interview met professor Eric Tollens naar aanleiding van de voorbije 11.11.11-kampagne. Eric Tollens is als gewoon hoogleraar sinds 1983 verbonden aan de afdeling landbouweconomie van de fakulteit landbouwwetenschappen. Van 1971 tot 1977 was hij werkzaam aan de universiteiten van Kinshasa (Lovanium) en Yangambi in Zaïre. Hij verblijft trouwens nog altijd regelmatig aan andere Afrikaanse universiteiten. Door zijn activiteiten is hij vertrouwd geraakt met de Westerse landbouwhulp op het zwarte kontinent, met de situatie van de universiteiten aldaar en hun relaties met Westerse universiteiten.

Veto: Landbouw moet de motor voor de ontwikkeling van het Afrikaanse kontinent worden, zei u in het eerste deel van dit interview. In welke mate spelen de Belgische ontwikkelingsorganisaties in op dat inzicht?

Tollens: «Ik denk dat dit inzicht in de NGO-wereld goed is doorgedrongen, maar niet bij het Abos. Men zegt daar wel dat landbouw zeer belangrijk is, maar het aandeel van de landbouw in hun begroting is nog steeds zeer klein. Voor Zaïre bijvoorbeeld is het aandeel onder minister de Donnée opgetrokken van vijf tot zeven procent, terwijl hij eigenlijk twintig procent voor ogen had.

«In het kader van de Dienst Landbouwtontwikkeling van het Abos is op dit ogenblik geen enkele landbouw-ingenieur tewerkgesteld: een echt schandaal. Dat leidt ultiem tot competentie-problemen. Het opstarten van een landbouwproject vraagt immers veel inzicht en kennis in de nieuwste wetenschappelijke ontwikkelingen. Daar ligt de grote zwakte van het Abos en niet zozeer in de uitvoering zelf van de projecten, waarin men wel beroep doet op universiteiten en studiebuero's.»

Veto: Instellingen als het Internationaal Munifonds en de Wereldbank doen wel beroep op landbouwwetenschappers. Is hun politiek terzake dan zoveel doordachter dan die van het Abos?

Tollens: «Van de leningen van de Wereldbank en het IMF gaat inderdaad een groot deel naar landbouw; zo'n vijftig à zestig miljoen dollar per jaar. Maar de helft van de Wereldbankprojecten in Afrika - en dat geven ze zelf toe - zijn mislukt. Dat is een gevolg van de manier waarop de Wereldbank zijn projecten aanpakt: in die logge organisatie duurt de voorbereiding twee jaar. Men stelt een groot dossier samen en het project wordt ekkast uitgevoerd zoals daarin beschreven is. De uitvoering is de volledige verantwoordelijkheid van het gebied zelf.»

Nu heeft men moeten vaststellen, bijvoorbeeld in Zaïre, dat met de gelden van de Wereldbank meer geknoeid

die de Westerse universiteiten op dit vlak kunnen spelen?

Tollens: «Op alle niveaus kan de universiteit een rol spelen: zowel op primair, secundair als universitair niveau. De eerste golf van onderwijskundige hulp is immers in de meeste landen uitgewerkt. In Zaïre bijvoorbeeld zijn enorm veel professoren gevormd in de jaren zestig. Voor die mensen is echter geen vervangende voorziening. Er zijn geen studiebeurzen meer en heel weinig doktoren. Op het einde van de jaren negentig ontstaat er onvermijdelijk een lakune. De universiteiten zullen dan geen Afrikaanse professoren meer hebben. Bovendien moet men rekening houden met de bevolkingsaanroep. In Afrika verduubelt de bevolking om de twintig jaar, dus moet ook de universitaire capaciteit verduubelen. Terwijl men nu aan de Lovanium-universiteit, met 22.000 studenten zit in een infrastructuur die voor 7.000 is gebouwd.»

«Zeker in het geval van Afrika is een tweede golf van vormingshulp bijna een noodzaak. De universiteit zal dus nog meer gesensibiliseerd moeten worden voor ontwikkelingssamenwerking. Eigenlijk moet iedereen ontwikkelings-samenwerking tot zijn verantwoordelijkheid rekenen, want de Afrikanen verwachten veel van ons. Ik denk dat de rektor hier ongeveer elke week een brief krijgt waarin een ontwikkelingsland om hulp verzoekt. Het drama is echter dat de universiteit daar geen eigen budget voor heeft. Men verwijst naar Abos waar men dan weer zegt dat men moet wachten tot er een gemeenschappelijke samenvatting van een komitee. De KU Leuven kan wel oude bedden uit Gasthuisberg of wat oude boeken sturen, maar structurele of permanente hulp is niet mogelijk.»

Filosofie

Veto: Kunnen vorming, investeringswil en technische kennis wel een serieuze kans krijgen zolang Afrika gebukt gaat onder de schuldenproblematiek?

Tollens: «Voor een aantal landen is dat inderdaad een groot probleem. Zolang de schuldenproblematiek blijft bestaan, krijgen ze geen nieuwe leningen meer. Er komt dus geen nieuw kapitaal meer binnen, terwijl men ondertussen wel de leningen moet blijven afbetalen. Ik pleit dus voor een totale kwijtschelding van de schulden voor de armste landen, waarvan men toch weet dat ze nooit zullen terugbetalen, en voor een selectieve schuldenverlichting voor de andere landen. Een totale schuldwijtschelding zou onrechtvaardig zijn tegenover die landen die zich in het verleden voorbeeldig hebben gedragen. In de toekomst zal men ook veel strengere voorwaarden stellen voor het toestaan van leningen, in verband met het beleid en met de investeringen. Landen die hun schulden wel hebben afbetaald zullen ook automatisch meer nieuw geld krijgen dan zij die dat niet gedaan hebben.»

«Dat men momenteel geen nieuw kapitaal kan aantrekken is, alleszins voor Afrika, vrij ernstig. De infrastructuur evolueert niet meer en gaat dus achteruit: wegen, scholen, hospitalen en het elek-

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)kwaliteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen); dit komt overeen met ±1,5 getikte blz. met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

tricitetsnet. Een gebrek aan infrastructuur vertaalt zich jammer genoeg automatisch in hogere kosten van de producten. Daardoor is men niet meer competitief, niet alleen op de wereldmarkt, maar zelfs op de binnenlandse. In Kinshasa kan rijk bijvoorbeeld goedkope uit Thailand aangevoerd worden dan uit het binnenland.»

Veto: Er is niet alleen de schuldenlast, maar ook het feit dat veel geld dat van het Westen naar de Derde Wereld stroomt, niet efficiënt wordt aangewend. Een recente studie wees dat bijvoorbeeld uit voor de NGO's. Heeft het dan wel zin om te pleiten voor 0,7% van het BNP als de 0,4% al niet goed besteed wordt?

Tollens: «Ik denk dat we momenteel op een keerpunt staan, en dat men in de toekomst de landen zal verplichten om meer democratisch te gaan werken. Het Westen voelt zich momenteel sterk genoeg om een democratisering op te dringen en om de mensenrechten te doen respecteren. Er is dus toch een nieuwe wereldorde in de maak. Ik wens daar nu geen waardeoordeel aan vast te knopen, ik stel enkel vast. Dat betekent in elk geval dat het Westen arrogant gaat worden voor landen die geen goede ontwikkeling kennen. Herkolonisatie is misschien een te groot woord, maar men zal in elk geval minder gul worden met ontwikkelingshulp en veel meer garanties vragen. Dat zal bijzonder verdedigbaar aankomen voor een aantal landen.

Zaïre zal volgens mij de volgende tien jaar zeer sterk verdedigd worden. Er zal geen sprake meer zijn van medebeheer, omdat men geen vertrouwen heeft in de lokale bevolking.»

«Ik denk dat het Westen zichzelf echter overschat in de mogelijkheid om bij te dragen tot veranderingen. De landen moeten zelf tot inkeer komen, hun beleid verbeteren en een democratische controle op de uitgaven invoeren. Eksterne druk is niet altijd efficiënt. Kijk maar naar wat er recent gebeurd is in Zaïre: de harde houding van Fransen, Belgen en de VS heeft zich tegen hen gekeerd. Mobaetoe verhardt zijn houding en we gaan misschien terug naar een repressie.»

«Het groot probleem met die democratie is echter dat ze geen traditie en geen patroon heeft. Ontwikkelingslanden hebben vaak een traditie waar er een chef is. Het stamhoofd beslist alles, maar is wel goedaardig. Het kan een klieche lijken, maar ik denk dat het nog steeds meespeelt. Het is natuurlijk wel zo dat de kolonisator daar volledig op ingespeeld heeft. Men deed zich voor als de nieuwe

chef, de goede huisvader, die het allemaal voor het zeggen had en een groot stuk persoonlijke vrijheid ontnam. De kolonisator bevestigde de lokale structuren.»

«De jaren negentig worden een cruciaal moment voor Afrika. De andere continenten komen er wel, denk ik. Het ontwikkelingsprobleem wordt meer en meer een Afrikaans probleem en dus meer en meer een Europees probleem, omdat wij ons daar dichter bij betrokken voelen. Ik vind echter niet dat wij ons echt schuldig moeten voelen. Voor mij ligt een groot stuk van de verantwoordelijkheid in Afrika zelf. Ik heb me dan ook nooit persoonlijk schuldig gevoeld. Ik vind wel dat we bijvoorbeeld ons protektionisme dringend zouden moeten opgeven voor tekstiel, landbouwproducten en lichte industrieproducten. Daar treffen we duidelijk schuld: we verhinderen die landen om de vliezen te verdienen. Daarom hoop ik dat Gatt lukt en daar iets aan doet. Dat zal natuurlijk niet helpen voor landen als Zaïre, die alles importeren. Door de stijging van de wereldvoedselprijzen zullen zij meer moeten betalen. Het zal wel de landen helpen die op weg zijn: India, Thailand, Maleisië...»

Luc Christiaensen
Pieter De Gryse
Maud Vermeire

Veto

's Meiersstraat 5
3000 Leuven
(016/22.44.38)

Jaargang 18
nr. 7
12 november
1991

Ver. uitg. Pieter De Gryse,
's Meiersstraat 5, Leuven
Hoofdredaktie: Dirk Boeckx
Redaktiesekretaris: Pieter De Gryse
Redaktie:
Hielke Grootendoren, Walter Pauli,
Ria Vandermaesen, Stef Wauters
Doka: Christine Capeau, Karl De
Weerd, Wim Glorieux, Hielke
Grootendorst, Rob Stevens
Tekeningen: Nix
Layout- en vormgeving:
Dirk Boeckx, Els Cornelis, Pieter
De Gryse, Frederik Depoortere,
Pieter Ghijsels, Walter Pauli,
Patrick Staudt, Ilse Steen, Jan Van
der Linden, Ria Vandermaesen,
Steven Van Garse, Greet Van Loo,
Stef Wauters
Medewerkers: Johan Bruyninckx,
Luc Christiaensen, Gorik de
Henau, Filip De Keukeleere,
Dorinda Dekeyser, Aleydis Devillé,
Stefan Moens, Ilse Steen, Rob
Stevens, Ann Vandermaesen,
Steven Van Garse, Maud
Vermeire, Lies Wittens
Eindredactrices:
Ilse Steen, Ria Vandermaesen

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Rotatyp Brussel
Oplage 9000 exemplaren
ISSN-nummer 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250 fr.;
niet-studenten: 300 fr.;
Agenda en Ad Valdas
ten laatste vrijdag voor verschijnen
om 18.00 uur op het
redaktieadres bezorgen
Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00 u

GRATIS NAAR

A Divina Comedia Carmen Jones

ABB biedt vrijkaarten aan voor 2 exclusieve filmprojecten van het Stuc:

25 vrijkaarten voor 'A Divina Comedia' van de Portugese cineast Manoël de Oliveira donderdag 14/11 om 20.30u in de Pieter De Somer Aula

20 vrijkaarten voor 'Carmen Jones' van Otto Preminger maandag 18/11 om 21.00u in de Stadsschouwburg

Kaarten voor beide voorstellingen kunnen afgehaald worden vanaf woensdag 13 november om 10.00u op het ABB-kantoor, Diestsevest nr. 2 (bij het station)

ABB
verzekert

Kortrijk, steunpilaar van Leuven (Deel 1)

Strijd om studentenaantallen

Het is niet de eerste keer dat een rektorverkiezing tot enige academische spanning leidt. In '82 titelde De Standaard 'De slag om Leuven', telkens ze berichtte over de rektorverkiezingen aan de KU Leuven. Vandaag is het maatschappelijk belang van de universiteiten zo mogelijk nog toegenomen, en steeg de impact van de rektorverkiezingen navent. Het rektorambt van een regionale universiteit als de Kulak is bijna een 'slag om Kortrijk' waard. Dat is niet helemaal vreemd: het belang van relatief kleine instellingen als de Kampus Kortrijk (Kulak) steeg de laatste jaren spektakulair. In een tweetal afleveringen probeert Veto de belangrijkheid te duiden van wat soms schertsend het "Kortrijks filiaaltje" wordt genoemd.

Het is lange tijd, ook in Leuven, *bon ton* geweest om wat meewarig te lachen met de Kulak. De Kulak, dat was veredeld middelbaar onderwijs voor Westvlamingen, en rektor Guido Maertens kon best vergeleken worden met een gepromoveerde kollegedirekteur of internaatsprefekt. Op het eerste zicht lijkt de Kulak inderdaad op een groene, vredige kandidatuurskampus, waar *scholieren* in een beschermd en begeleid milieu opgevangen worden om uiteindelijk als *student* naar Leuven te gaan, twee jaar later dan de meeste van hun generatiegenoten.

Dat imago wordt, net zoals bij andere regionale universiteiten het geval is, door de Kulak zelf zorgvuldig gekoesterd. Begrippen als kleinschaligheid ("op mensmaat", zeggen ze in Kortrijk), studentenbegeleiding, de actieve studentenparochie, de goede 'sfeer van het huis' en de nabijheid van de ouderlijke woonst worden steeds opnieuw beklemtoond. De beleidsverantwoordelijken van de Kulak spelen op die manier een gewiekst dubbelspel. Naar de buitenwereld toe – en dat is niet alleen de Akademische Overheid van de KU Leuven, maar ook (en vooral) overheden zoals de Vlaamse Raad, het ministerie van onderwijs en de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) – staat Kortrijk op zijn strepen. De Kulak wenst overal behandeld te worden als een volwaardige universitaire instelling, en niet als een partikulier Westvlaams initiatief.

Zuidvlamingen

Intern – en dat is niet alleen de eigen Kulak-gemeenschap, maar heel West-Vlaanderen en zuidelijk Oost-Vlaanderen – cultiveert men echter het imago van de Kulak als *onze* universiteit, een universitaire instelling waar vooral Westvlamingen thuis zijn. In zijn afscheid-interview in de Campuskrant onderstreepte oud-rektor Mgr. Maertens nog

eens uitdrukkelijk deze component. Als belangrijkste kwaliteit van zijn studenten noemde hij "de Westvlaamse werklust". Hij precisieerde: "Ik meen dat de studenten hier in een rustige omgeving aangespoord worden om harder en konstanter te werken dan in het rumoerige en rusteloze Leuven. (...) Westvlamingen, Zuidvlamingen in het algemeen, zijn gewoonlijk een dynamisch en werkzaam volk".

Die politiek is bijzonder renderend gebleken, zowel voor de Kulak als voor de KU Leuven. Vooral in 1965 op de terreinen van Hoog-Kortrijk een universiteit werd neergezet, waren Westvlamingen ofwel aangewezen op de nabije Rijksuniversiteit van Gent (RUG), ofwel op de Katholieke Universiteit van het verre Leuven. Die 'nabijheid' was dan ook een niet onbelangrijk element in de toenmalige rekrutering van de RUG. Vanaf 1965 werd er echter werk gemaakt van de universitaire expansie, en kwamen er – voornamelijk op kandidatuurnivo – ekstra universitaire centra in Kortrijk, Diepenbeek en Antwerpen.

Na vijfentwintig jaar universitaire expansie vertonen de Gentse en Leuvense studentenaantallen een interessante ontwikkeling in de licenties en de doktoraten van de richtingen waarvan men de kandidaturen had gespreid. In 1965 had Gent in verhouding met Leuven 82,9% studenten in de licenties Letteren en Wijsbegeerte (534 tegen 643), 92,46% in Rechten (307 tegen 332), 98,69% in Wetenschappen (531 tegen 538) en 47,96% in Geneeskunde (552 tegen 1156) (bron: *Rapport Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid, Bijlagen van 'De Universitaire Expansie', 1969, p.144-145*).

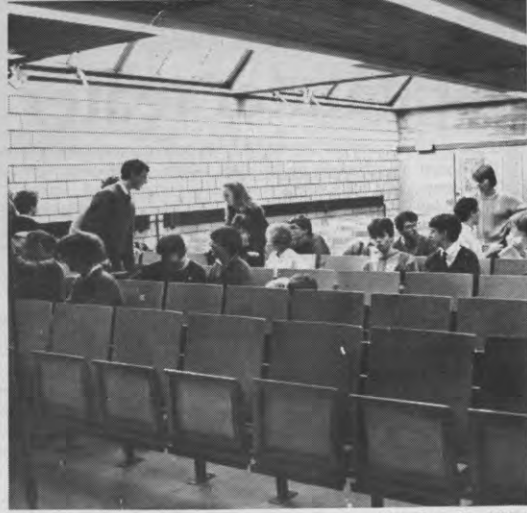
Volgens de meest recente cijfers ('89-'90) van de studentenaantallen (*Jaarverslag 1990 van de Dienst voor Universitaire Statistiek*), zijn vandaag die verhoudingen grondig gewijzigd. Gent kent

in vergelijking met Leuven een lichte achteruitgang in twee fakulteiten: L&W telt nu 78,10% van de Leuvense studenten (1184 tegen 1516), Geneeskunde 54,65% (978 tegen 2142). In twee andere fakulteiten wordt het Gentse verlies echter spektakulair. Zo blijft er in Rechten slechts 58,51% studenten over van het aantal van de KU Leuven (1147 tegen 1960), en in Wetenschappen slechts 56,66% (684 tegenover 1207). In deze fakulteiten stond Gent voor de universitaire expansie nagenoeg op gelijke voet met Leuven. Een kwart eeuw later tellen ze nauwelijks de helft van het Leuvense aantal.

Diergeneeskunde

Het laat zich raden dat de stichting van de Kulak niet onbelangrijk geweest is in deze ontwikkeling. In studierichtingen die nooit onderwerp geweest zijn van een regionale spreiding (en dus ook nooit aan de Kulak werden georganiseerd) liggen die verhoudingen immers anders. In de Pedagogische en Psychologische Wetenschappen telde Gent in 1965 50,2% van het aantal licentiatestudenten van Leuven (122 tegen 243), in 1989 echter 64,48% (581 tegen 901). Hier heeft Gent haar achterstand tegen Leuven dus ingehaald, een totaal omgekeerde beweging. Wat de rekrutering van nieuwe studenten betreft, draagt de Kulak in niet geringe mate bij tot de aantrekkingskracht van de Leuvense universiteit.

Toch wordt door de beleidsverantwoordelijken van de KU Leuven meestal ontkend dat ze Kulak opvatten als een

(Foto Peter Vermeiren)

rechtstreekse concurrent van Gent. Ook toen vorig jaar de langverwachte kandidaturen Economie werden opgericht in Kortrijk, ontkenne men in Leuven halstarrig het verwijt dat dit een anti-Gents initiatief was, dat de studentenaantallen in Gent ongetwijfeld zouden dalen. De onlangs overleden Kulak-rektor Van Cauwelaert noemde dat in een interview met Veto "argumenten die je er altijd naast kan plaatsen, maar die niet de uiteindelijke bedoeling weergeven: de oprichting van een fakulteit economie is niet gericht tegen de RUG". En verder: "Dat de fakulteit economie in Kortrijk zo gericht zijn tegen Gent, lijkt me nogal overtrokken".

Die stellingname wordt echter geannuleerd door de cijfers van de studen-

tenaantallen van begin oktober. Terwijl het totaal aantal eerstejaars aan de KU Leuven met 128 eenheden daalt (van 4325 naar 4193), krijgt de nieuwe kandidatuur Economie 150 nieuwe inschrijvingen. Aan de universiteit van Gent vindt net een omgekeerde ontwikkeling plaats. Hoewel globaal de inschrijvingen voor eerstejaars fors stijgen (Diergeneeskunde 20%, Psychologische en Pedagogische Wetenschappen 35%, Wetenschappen 20%), daalt het aantal studenten in Economie met een volle vijftien procent. De fakulteit Economie in Kortrijk mag dan misschien niet gericht zijn tegen Gent, maar het ziet er toch naar uit dat Gent zich midden in de vuurlinie bevindt, allicht toevallig.

Walter Pauli

Onderwijsdossier: een noodzaak voor onderwijskwaliteit?

Niet verboden te dromen

Zijn de lessen van een docent goed gestructureerd? Staat de docent open voor vragen en suggesties van de studenten? Is de docent goed verstaanbaar? Geeft deze docent te veel bijkomende opdrachten? Deze en andere vragen heb je misschien al eens te horen gekregen naar aanleiding van een informele, door je eigen kring georganiseerde enquête over de houding van de profen in je fakulteit. Dergelijke informatie inwinnen is uitermate belangrijk, maar heeft spijtig genoeg weinig nut wanneer het niet mogelijk is aan de hand van de verkregen gegevens iets te verbeteren.

Onderwijsraad (OWR), een orgaan dat advies geeft aan de Akademische Raad – een P.O.K. op universitair niveau –, zal zich over deze problematiek buigen. Sinds de jongste bijeenkomst van Onderwijsraad op 17 oktober, ziet het er naar uit dat er werk zal gemaakt worden van objectieve criteria om de onderwijskwaliteiten van de docenten te beoordelen. Het is juist door het ontbreken van dergelijke criteria dat het tot nu toe onmogelijk was om in het benoemings- en bevorderingsbeleid rekening te houden met de pedagogische kwaliteiten van de docent. De procedure beperkte zich vooral tot het beoordelen van de wetenschappelijke capaciteiten.

Kapaciteiten

Het onderwijsdossier zoals het op de OWR besproken is, omvat meer dan de hierboven vermelde vragen aan de studenten. Het is de bedoeling om van elke docent of kandidaat-docent een uitgebreid dossier op te maken. Hierin zal zowel info opgenomen worden van de docent zelf (een zelfevaluatie van activiteiten inzake ontwikkeling en optimalisering van de eigen onderwijsversterking) als info van anderen (studenten, collega's en andere bronnen).

De realisatie van zoiets als een onderwijsdossier zal een dubbele uitwerking beogen. De docent zal zich aan de hand van zijn eigen dossier kunnen aanpassen aan de verwachtingen die men van hem koestert. De bereidwilligheid daartoe, zal des te groter zijn, wanneer de docent weet dat zijn benoeming of bevordering in belangrijke mate afhangt van de gegevens vervat in zijn onderwijsdossier. Dit is tegelijk het tweede toepassings-

gebied. Op basis van het onderwijsdossier van de universiteit de verschillende kandidaten voor een functie op objectieve wijze evalueren en vergelijken. Tevens kan men er rekening mee houden bij de toekenning van bevorderingen. De huidige, kwasi automatische, bevorderingsstructuur van lector tot gewoon hoogleraar kan op die manier gekoppeld worden aan maatstaven met betrekking tot daadwerkelijke onderwijskapaciteiten.

De redelijkheid en noodzaak van het invoeren van een degelijk controlesysteem wordt door velen ingezien. In een groot aantal bedrijven wordt reeds jaren gebruik gemaakt van persoonlijke dossiers om de prestaties en de geschiktheid van de werknemers te toetsen. Ook de academische overheid onderkent het belang van een degelijk onderwijs, of pretendeert dit tenminste. Zo verklaarde de Raad van Beheer op 25 juni 1991 naar aanleiding van de benoemingen: "Een benoeming of bevordering in de hoogste rangen van gewoon of buitengewoon hoogleraar is (mede) gesteund op de hoogstaande didactische en/of wetenschappelijke kwalificaties waarvan betrokkenen blijkt geven."

Eén van de studentenvertegenwoordigers op Akademische Raad wenste meer informatie over hoe deze 'blijken van didactische kwaliteiten' dan wel concreet getest werd. De rektor repleerde hierop dat "wel degelijk rekening gehouden wordt met de didactische kwalificatie, zij het alsnog niet op grond van een uitgewerkt beoordelingsmodel". Voorts bevestigde hij dat er inderdaad verder werk moet worden gemaakt van de beoordelingscriteria. Anders gezegd, tot nu toe stond de didactische beoordeling

van de docent gelijk met wat men toevallig in de wandelgangen gehoord had.

Het zwakke punt in de hele discussie over het onderwijsdossier komt met het antwoord van de rektor meteen aan de orde. Iedereen is het erover eens dat er iets zou moeten gebeuren, maar verder dan moeie voornemens is men voorlopig niet geraakt. De vraag stelt zich dan ook of het hier om publiciteit gaat dan wel om een oprechte bekommernis. Het feit dat de kwestie ter sprake is gekomen op de OWR is in elk geval een hoopvol teken. Er schijnt toch enige beweging in de materie te komen. De Dienst Universitair Onderwijs (DUO) werkt aan een studie over het onderwijsdossier. Hierover beschikt ze over allerlei vergelijkingsmateriaal van buitenlandse universiteiten waar het onderwijsdossier van zelfsprekend is.

Prioriteiten

Bij een aantal mensen aan deze universiteit, zeker bij de studenten, is trouwens de vaste wil aanwezig om het onderwijsdossier ook hier als bruikbaar instrument in te voeren. Een grote rem op deze ontwikkeling is ongetwijfeld het gebrek aan financiële middelen om dit alles te realiseren. Ook de tegenkanting van de professoren mag niet onderschat worden. Daarom ziet men voorlopig af van het opleggen van dergelijke evaluatie. Op die manier hoopt men een gunstig klimaat te creëren om dan later tot een algemene invoering van het onderwijsdossier te komen.

Zal het onderwijsdossier er ooit komen? Zoals het er nu uit ziet wel. Het is natuurlijk steeds moeilijk om een verandering van binnenuit het systeem te verwezenlijken. De definitieve goedkeuring zal uiteindelijk moeten komen van die mensen die de benoemings- en bevorderingspolitiek aan de KU Leuven in handen hebben. Zoals steeds is dit een kwestie van prioriteiten leggen. En alles prioriteit is, zoals naar de buitenwereld toe verkondigd wordt, riskeert eens niets prioriteit te worden.

Johan Bruyninx
Luc Christiaens

Als profen spreken

In de aula voeren ze het hoge woord. En op het examen bedenken zij de vragen. Maar dan trekken ze zich terug in hun ivoren toren. Hoe ziet zo'n toren er van binnen uit? En wat als wij nu eens de vragen zouden stellen? Zonder angst (ons kunnen ze niet meer buizen!) en zonder toga-schroom gingen we aan tafel zit-

ten met de slimste geesten van Vlaanderen. En ja, ze wilden praten. Over abortus en euthanasie, over genetische manipulatie en misbruiken in de psychiatrie, kortom: over alles waarover ze tot nog toe zo angstvallig hadden gezwegen. Vanaf 11 oktober, elke week, in onze nieuwe reeks "ONDER PROFESSOREN".

PANORAMA
DE POST

LEES EN BELEEF
WAT WIJ BELIEVEN

Teaterseizoen van het Stuc

Taratater teater

In het verleden stond het Stuc steeds op de bres voor teater en/of dans dat buiten de gebaande paden durft treden. Traditioneel zijn de activiteiten van het Stuc hier tweeledig: programmatie en eigen productiewerk. Heel wat vernieuwende teatermakers in Vlaanderen kregen inderdaad hun eerste kansen op de Stucplanken. Wij trachten voor u na te gaan of het Stuc ook dit jaar zijn naam van voortrekker op beide gebieden kan waarmaken.

Programmatie Mark Deputter neemt expliciet stelling tegen een bepaalde vorm van teater maken die de laatste tijd erg in zwang is: "In een maatschappij waarin de overvloedige informatiestroom steeds vaker als een verstikkende druk wordt ervaren, heeft het teater het niet gemakkelijk om zich te handhaven (...). De meest gebruikte tactiek is het zich eigen maken van de wapens van de grote informatiespuisers: publiciteitskampanjes, styling, het hanteren van vlotte communicatietechnieken. Zolang die dingen slechts als middel worden aangewend is er niets aan de hand. Maar al te dikwijls echter, gaan ze hand in hand met even oppervlakkige kunstwerken, die van tevoren al berekend zijn op een vlotte verkoop," aldus Deputter begin oktober op een persconferentie van het Stuc.

liegen. Filosofisch ingestelde lui kunnen hun hart ophalen aan deze voorstelling die graaft naar de wortels van het teater (zie bespreking).

Graven

De plaatjesmaker van Vandervorst *De Tijd* en Percevals *Blauwe Maandag*, *Compagnie* is duidelijk niet aan hem besteed. Tegen de heerschappij van het regisseurstater in, dat de voorstelling volledig ondergeschikt maakt aan het concept van de regisseur, vraagt hij aandacht voor een nieuwe vorm van teater: de teater van de akteur. Dat schroeft de rol van de regisseur gevoelig terug, en wil terug naar de oorspronkelijke magie van het teater: de akteur in interactie met het publiek. De akteur is vrij in te spelen op publiek en tegenspelers. De nadruk ligt op het directe, het momentane, het entertainment. De voorstelling regisseert zichzelf.

De groepen die Deputter programmeert zijn stuk voor stuk voorbeelden van deze manier van werken. Gezelschap Stan opende al het seizoen met het alom gelauwerde 'Het is volle maan en het wordt aanzienlijk frisser', en 'Witold/Maagdelijkheid' (naar Gombrowicz, een auteur die goed in de markt ligt bij teatermakers). Het trio Van Dyck, Turbias en Dehollander zijn graag geziene gasten. Zij liegen 'We liegen', over de paradoxs van iemand die beweert te

Jan Decorte blijft een twistpunt. Volgens de enen 'een baanbrekende innovator, volgens de anderen heb je met één voorstelling heel zijn oeuvre gezien. Dat laatste hoeft niet echt een probleem te zijn. Zegt men van Van Morrison ook niet dat hij elk jaar dezelfde plaat maakt? Decorte brengt eind november 'Meneer, de zot en het kind'. Oud Huis Stekelbees is van de partij met 'Lavabo en Simili', fris en opwindend kinderteater, ook voor 'grown-ups'. Verder mag men zich verwachten aan vaste klant Maatschappij Discordia. Sommige teaterliefhebbers verwijten het Stuc dat het al meer dan tien jaar lang Discordia brengt. Het bewijst alleen maar dat voor Deputter vernieuwend werk niet gelijk staat met jong werk. Vernieuwend werk kan evengoed gedaan worden door mensen die bij wijze van spreken al vijftig jaar in het vak zitten, als door beginnelingen. Op dat punt is Deputter bij zijn standpunt gebleven. In een interview met Veto in '89 verklaarde hij: "De aanpak van

Discordia is bekend, maar ze blijven konstant zoeken. Elke keer beginnen ze terug vanaf nul."

Rijzende ster Riëks Swarte was de voorbije jaren al twee maal te zien op de einddag van het Stuc, rond half mei. Dit jaar houdt hij die traditie in ere. Verder zijn er de toneelgroep Amsterdam en nieuwkomers als Nova Zembla en De Parade. De teatergebeurtenis van het jaar zou wel eens de Pintertrilogie (duur: negen uur) van de Moskouse regisseur Klimenty kunnen worden. De voorstelling is gepland voor april.

Een van de belangrijkste functies van het Stuc blijft het aanmoedigen van jong talent, door middel van eigen productiewerk. Jonge mensen met ideeën krijgen van het Stuc de mogelijkheid een eigen voorstelling in mekaar te boksen. De voorstellingen ontstaan in de Stucgebouwen zelf, bijvoorbeeld in de Klapstukstudio in het Arenberginstituut. Zo wordt de intentie van het Stuc om een levend centrum te zijn, waar kunst ontstaat en groeit, ten volle gerealiseerd.

Goele Derick brengt 'Naaktheid', een solo van en geregisseerd door Bruno Mistiaen. Deze eigenzinnige teater- en videomaker lijkt heel wat in zijn mars te hebben. Vorig jaar was hij hier reeds met het opgemerkte 'De mensensinger'. De nieuwe uitdaging van Paul Peyskens heet 'Torquato Tasso' naar Goethe (dit seizoen ook door De Tijd gebracht). Hij werkt namelijk voor het eerst met professionele acteurs. Suzy Blok en Christopher Steel kent men inmiddels al.

Zij waren veelbesproken gasten op het Klapstukfestival. Eind april staan ze weer op de Stucplanken, met '(Breking) The Back of Love'.

Een herhaling van vorig seizoen is 'How I Caught a Falcon' van de Sloveense danser Iztok Kovak, een revalidatie die het Stuc in feite tegen het einde van vorig seizoen ontdekt heeft. Zijn productie reist intussen de wereld rond. Door de strubbelingen in Joego-

slavië krijgt Kovak natuurlijk erg veel aandacht. In januari maakt hij een tussenlanding in Leuven: een unieke kans om 'How I Caught a Falcon' alsnog mee te pikken. Verder zijn er nog nieuwe producties van Bert Van Gorp en Carine Peeters, Dito Dito, en de resultaten van de schrijfofdrachten aan regisseur-dramaturg Bart Meuleman en KU Leuven-filosof Dieter Lesage.

Gorik de Henau

Studentenmaraton

← vervolg van p.1

geveerd werd dat de lopers in het donker wel eens in het water zouden kunnen sukkelan, werd het startuur vervroegd. De laatste twee jaren arriveerde het gros van de deelnemers tussen vijf en zeven uur in het Gymnasium. De kick van in het donker lopen was er niet meer bij. Waarschijnlijk is het ontbreken van mogelijke heroïek - in volslagen duisternis aankomen, toegelicht door een massa toeschouwers - één van de oorzaken van de daling van het aantal deelnemers. Deze daling situeerde zich vooral bij de halve-maratonlopers. Van 1700 lopers en stappers in 1988 ging het steil bergafwaarts naar 1100 in '89, en ongeveer 1000 vorig jaar.

Flikflak

Een andere reden voor die vermindering van de belangstelling was ongetwijfeld de ernst van de hele aangelegenheid. Hoewel het er bij de halve marathon

steeds vrij gemoedelijk aan toe gaat, deed het gemis aan studentikozeiteit en allerlei ludieke nummertjes zich toch sterk gevoelen. Na 1988 verbood de politie immers toestanden als rotschaatsen, stookkaren of lopen met zwemvliezen. Het zijn juist deze ludieke acties die, kijk maar naar de 24-urenloop, steeds een massa kijklustigen op de been brengen. Vorig jaar pleitten verschillende kringen en lopers al voor de opheffing van de marathon. "Aan het jaagpad langs de vaart lijkt maar geen einde te komen. Het loopt wel gemakkelijk, maar het is veel te eentonig. Een beetje afwisseling zou welkom zijn", luidde hun klacht.

Een wens die in vervulling gaat, want Sportraad gooit het dit jaar opnieuw over een andere boeg. Lopers of stappers met veel fantasie krijgen de kans de show te stelen, op voorwaarde dat ze op voorhand aan de organisatie melden hoe ze de afstand zullen afleggen, en wat ze allemaal zullen uitsteken. Merkwaardig genoeg was het precies de Leuvense

politie die dit voorstel lanceerde. Zij was zo tevreden over het veilig verloop van de marathon vorig jaar, dat ze besloot eigenhandig de verveling te doorbreken. Josiane Piron, vrijgestelde van Sportraad: "Wij vielen haast achterover toen de politie op de proppen kwam met het idee. Blijkbaar houden zij ook wel van dit genre activiteiten".

Kruispunt

Misschien hebben de organisatoren in hun Maratonkrant te weinig de nieuwe aspecten van deze editie benadrukt. De voorlopige opkomst valt alleszins nogal tegen: voor de lopers vanuit Wilsede waren er maandagavond nog maar 200 inschrijvingen, en voor de rest van de categorieën ligt de opkomst niet hoger dan vorig jaar. Toch kan het aantal deelnemers nog behoorlijk stijgen. Een pak studenten schrijven zich elk jaar de dag zelf in, ondanks de deadline van Sportraad. Zij willen de weersomstandigheden afwachten.

Hoewel hij veel minder volk trekt dan bijvoorbeeld de 24-urenloop, is de marathon de massaklassieker die het meeste voorbereiding vergt. Al van in de zomervakantie is men bezig met de uitstippeling van het parkoers, en met het aanschrijven van de gemeente- en stadsbesturen voor een toelating om over hun grondgebied te lopen. Elke deelgemeente tussen Antwerpen en Leuven zet eigen ordehandhavers in. Samen met de seingevers zorgen zij voor de bewaking van de grote kruispunten. De seingevers zelf zijn Leuvense studenten.

Elke kring zorgt in principe voor minstens vijf vrijwilligers. Het zijn echter vooral de grote kringen zoals Economika en VRG die het grootste aantal studenten weten warm te maken. Een andere grote kring, Medica, heeft de bevoorrading op zich genomen. Tussen Antwerpen en Mechelen zijn er drie bevoorradingsposten, tussen Mechelen en Leuven vier. De kine-studenten van hun kant zullen ekstra hun best doen: om de lopers na de aankomst te verzorgen, is er een dubbele massageploeg voorzien. En in tegenstelling tot wat in de maratonkrant geschreven staat, kunnen ook de deelnemers aan de kwartmaraton hiervan profiteren.

Dirk Boeckx

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal - 1 Kosmisch verschijnsel - Bevel 2 Klagen, zaniken - Insnijding 3 Eikel - Limonadesoort 4 Slampamper 5 Eiland bij Nieuw-Guinea - Prijze - Japanse parelduikster 6 Bijbelse naam - Vertrokken - Zoogmoeder 7 Korter 8 Oudgermaanse schrifttekens - Lichte wollen stof 9 Noblesse - Overeind zijn 10 Japanse munt - Futiel.

Vertikaal - 1 Plaats in Friesland 2 Plaats in Overijssel - Eerbiedwaardige 3 Slotwoord - Invorderen 4 Manche - Komvormige laagte 5 Meisjesnaam - Jongensnaam 6 Nauw straatje - Muzieknoot 7 Dun ijs - Gebaar 8 Wereldkampioen F1 - Bouwsel van was 9 Kwetsing van de psyche - Liefkozing 10 Verwantschap.

GEZOCHT

handige free-lance medewerkers

voor (de-)montage
decors,
licht- en geluidsapparatuur
van podia,

voor afspraak: 016/20.52.42

GMPA cultural consulting

(advertentie)

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Blauwput • Vuurkruisenlaan 4 • 3000 Leuven • Telefoon 016 230850 • Telefax 016 228343

advertentie

Van Dijck, Turbiasz en Dehollander spelen 'We liegen'

"Is dit niet dolletjes?"

Sinds de oprichting in 1989 van hun 'Vereniging van Enthousiasten voor het Reële en Universele', zorgen Johan Dehollander, Ryszard Turbiasz en Dirk Van Dyck voor een aangenaam absurde, grappige en wanordelijke gekte binnen het Nederlandse theaterland. Na 'Marche funèbre pour chat' en 'Een man alleen is in slecht gezelschap' brengen ze deze week in het Stuc 'We Liegen'. Een heerlijk stukje anti-teater dat iets bescheidener en korter is dan hun vorige producties, maar kwa waanzinnigheidsgehalte zeker niet moet onderdoen.

De voorstelling begint in een wirwar van leugens: Van Dyck, verkleed als vrouw, treedt naar voor en doet een welkomstwoordje. "Met een lip die beeft van ontroering", verklaart zij/hij plechtig hoe blij de 'De Vereniging van Enthousiasten voor het Reële en Universele' is met de talrijke opkomst van het publiek voor een voorstelling die weerklank heeft gehad in de internationale pers.

Kort daarop volgt een scène waarin Turbiasz deze vrouw met onvervalste inkwisitermanieren op de rooster legt met banale en diep filosofische vragen zoals "L'humanité, ça te dit quelque chose?". De vragen worden door hemzelf doorprikt met antwoorden als "L'humanité, c'est un journal". Er wordt de vrouw duidelijk gemaakt dat het antwoord afhankelijk is van de manipulatie-techniek van de vragsteller en niet zozeer van de inhoud van de vraag.

Zo wordt zij onder druk gezet om een pen en revolver te noemen. Eventjes later maken de twee mannen haar duidelijk dat ze echt wel seks-appeal heeft, waarop ze enkele ridikule danspasjes ten beste geeft. Ook vraagspelletjes waarover Wittgenstein-eksegten het hoofd zouden breken zijn legio.

President

Weergaloos is de adaptatie van "Het huwelijksaanzoek", een klucht van Tsjechov, waarin het geniale akteer talent van Van Dyck tot uiting komt. Van Dyck speelt, gehuld in beremuts en zwarte mantel, de rol van de gierige landeigenaar Ivan Vasiljevitsj. Die is smoorverliefd op Natalja Stepanovna, de dochter van zijn buur, ook een landeigenaar. Ivan oefent als een hysterische gek de woorden van zijn liefdesbekentenis. Wanneer het moment daar is, wordt hij overtroepen door zijn bazige en niet echt lustbereide geliefde.

Tot overmaat van ramp ontstaat er een discussie over de osse-wei. De gierige Ivan beweert dat het altijd zijn eigendom is geweest, maar daar heeft Natalja geen oren naar. Dit is aanleiding tot een fikse burenlust waarin iedereen ieders naar hartelust uitkaffert. De ruzie wordt bruusk onderbroken door Turbiasz die, entoesiast als een kind, revolutie wil spelen. Eventjes later zitten ze allen als kleine kinderen rond de grote tafel en verklaren prompt Koning Olaf van Zweden de oorlog. Per ansichtkaart worden Dubcek, Moshe Dajan en Soeharto op de hoogte gebracht van hun oorlogsactiviteiten. Want: "dat gaan die lummsels te vinden".

Van Dyck speelt aanvankelijk de rol van de moeder die haar bengels lastig valt met betweterige kwis-vragen. Wanneer hij zich in het revolutie-arrangement al te kritisch opstelt, wordt hij onmiddellijk onschadelijk gemaakt en met plaklint gemummificeerd. Er wordt een president gekozen en de meeste absurde dekreten worden uitgevaardigd. Tenslotte bloedt de revolutie dood. Niemand komt hen ter hulp, de B-52s en fighters blijven uit. De coup-plegers

staren elkaar wezenloos aan. De illusie is voorbij.

'We liegen' is een aaneenrijging van frivole en pseudo-filosofische sketches die vooral worden gedragen door het geniale teater talent van Van Dyck. Met zijn mimiek, zijn beheerst kramprachtige houdingsetjes en zijn doorringende stem krijgt hij het publiek makkelijk op zijn hand. Er zitten onvergetelijke scènes in, zoals de kinderrevolutie. Het geheel kent toch ook een aantal humorloze en langdradige momenten, die het tempo naar beneden halen. De voorstelling had ook zonder Turbiasz' academisch gewaagd gekund en zonder het muzikaal intermezzo waarop de Pool zijn groteske danspasjes ten beste geeft. Of was dat soms Poolse *martial art*?

Het uitgangspunt van 'We Liegen' is de beroemde filosofische paradox van de Kretzer die beweert dat alle Kretzers leugenaars zijn. Overgezet naar de theaterpraktijk betekent dit voor de entoesiasten dat zij de eerlijkheid van akteurs op het podium in vraag stellen en dus van teaterillusies in het algemeen. Het lijkt erop dat Van Dyck en zijn collega's het publiek duidelijk wil maken dat alles binnen het theater gelogen is. In 'We liegen' zullen we dan ook tevergeefs zoeken naar enig houvast: personages, een verhaal, een rode draad die de disparate sketches bij elkaar houdt en een tema voor de voorstelling ontbreken.

Spektakel

En toch kan je tegelijkertijd met recht en rede beweren dat 'We Liegen' barst van de personages, de types en de grote universele thema's (manipulatie, onderdrukking, seksisme, machtswelwillend...). In het licht van de recente wereldgebeurtenissen krijgt het gekibbel rond de osse-wei een zeer actuele tint en lijkt de kinderrevolutie heel wat reële tegenhangers te hebben.

In de lens van een persfotograaf

"Zeg eens tsjies, Herman!"

Het heeft iets ambigu. Persfotografie zijn en toch elke foto met een zeer kunstzinnige hand creëren. Meestal zijn persfoto's louter illustratie van een artikel en komt het erop aan op de meest lucide manier het gegeven onderwerp te fotograferen. De kunstfotograaf daarentegen is totaal niet gebonden aan zijn publiek of aan een onderwerp en kan zich uitleven in zijn creativiteit. Een typisch voorbeeld van de combinatie pers- en kunstzinnige fotografie vindt men terug in de foto's van De Morgen. Naar aanleiding van 'Nieuwe Namen', een tentoonstelling over jonge dichters, hadden we een gesprek met Patrick De Spiegelaere en Filip Claus, allebei fotografen bij De Morgen en verantwoordelijk voor de 21 portretten van de jonge Vlaamse dichters.

De Morgen heeft op dit moment een aardige reputatie verworven op gebied van foto's. De afdrucken kenmerken zich door een originele visie en een vaak zeer sterke compositie. Over de jaren heen werden de fotografen van De Morgen erg vrij gelaten in de selectie van de foto's en de keuze van de invalshoek, zodat de beelden op dit moment een autonome positie beginnen in te nemen.

Een belangrijk deel van de kunstzinnigheid van een foto wordt bepaald door de kadring. In De Morgen valt het op dat er dikwijls een zwart randje rond de foto's zit. Dit is in andere kranten nooit aanwezig. "Wat men ziet is in feite de rand van het negatief. We doen dit in eerste instantie om ons te verplichten bij het nemen van de foto de kadring perfect te hebben. Veel fotografen vergeten achteraf in de donkere kamer totdat de ideale kadring bereikt is. Een tweede reden is dat men op die manier bij de lay-out onmogelijk nog kan knippen in de foto, een vermindering die

persfotografie bestaat een gelijkaardige evolutie. Steeds meer kranten trachten een groot aandeel van hun foto's in kleur af te drukken, hoewel dit veel duurder is en meer tijd vergt. Weekbladen publiceren zelden nog zwart-wit foto's. Bij kranten als De Standaard en De Morgen zijn kleurenfoto's veelvuldig zeldzaam. "Hoewel de directie van De Morgen ons de mogelijkheid biedt om in kleur te fotograferen, staan wij daar weigerachtig tegenover," zegt De Spiegelaere. "Kleurenfotografie is op zich zeer moeilijk. Er komt nog een andere compositie bij kijken dan de gewone, namelijk die van de kleuren. De kleuren doen dan de aandacht van de compositie zelf afglijden. Trouwens, de fotografen van Het Nieuwsblad zijn met hun kleurenfoto's ook niet echt blij. Bij een reportage moeten ze met twee foto's stellen rond hun hals hangen. Eén met een zwart-wit filmpje en één met een kleurenfilmpje, en dat alleen om de verkoop van de krant te garanderen. De mensen vragen gewoon om kleur."

Een belangrijk aandeel van de sfeer in de foto's van De Spiegelaere en Claus wordt bepaald door het licht. Claus werkt meer met flitslicht dan De Spiegelaere, omdat Claus niet zo van een grove korrel houdt: "Patrick fotografeert bijna alles met een filmpje van 3200 ASA, hetgeen een grote korrel oplevert." Dergelijke techniek van 'minimal available light', zoveel mogelijk met bestaand licht werken, geeft de foto iets natuurlijk en werkt de hardheid van het flitswerk weg.

Jammer genoeg vermindert de kwaliteit van persfoto's onvermijdelijk door het afdrucken op krantepapier. "Wij hebben nu eenmaal gekozen voor het beroep van persfotograaf en je weet vooraf dat een deel van de kwaliteit verloren gaat. We proberen dat in De Morgen wel te compenseren door de katern 'Café des arts', waar over het algemeen wat meer zorg wordt besteed aan de druk en de lay-out. Ook staat er voor volgend jaar een investering op het programma die op korte tijd tot een kwaliteitsverbetering zou moeten leiden," zegt Claus.

"Eigenlijk proberen we de frustratie die kan ontstaan uit de kwaliteitsvermindering gedeeltelijk op te vangen door af en toe een tentoonstelling als opdracht te aanvragen. De tentoonstelling van Nieuwe Namen bijvoorbeeld, waar wij een twintigtal jonge dichters geportretteerd hebben, geeft ons de mogelijkheid om ons als fotograaf volledig te wijden aan kwaliteitsportretten, hoewel wij dan niets fundamenteels aan onze techniek

Leer typen in een week

U leest het juist: op 15 uur, gespreid over één week leert U perfect blind typen (26 letters + hoofdletters + leestekens)

- met leerdoelgarantie
- 3 gratis proeflessen

Doe vandaag nog Uw gratis proeflessen en morgen typt U zelf brieven en papers.

MEUWI!

Deze unieke audio-visuele cursus gaat door in Leuven en Diest. We bieden hem tijdelijk aan voor slechts 2500 frank. Dit nieuwe systeem werd uitgetest door 40 studenten.

Uitgebreid demonstratiepakket gratis beschikbaar (waarborg 100 fr.)

De cursus gaat door te LEUVEN - Brusselse straat 51A (016)23.05.56 (tot 21 uur) DIEST - K. Albertstr. 33 (013)31.40.61 (tot 19 uur)

advertentie

Toch blijft de indruk dat de acteurs-regisseurs alles hebben gedaan om te vermijden dat hun voorstelling op één bepaald thema of één bepaalde gebeurtenis wordt vastgepind. Dat wat zij brengen lijkt op een reeks losse invallen, associaties en spelletjes, maar wie het bedrog doorziet, zal ontdekken dat het

allemaal zeer uitgebalanceerd en fijn uitgediend spektakel is. Het is dus even illusoir om te geloven dat je spontaan eerlijk teater kan brengen. Liegt de leugenaar/akteur als hij zegt dat hij niet liegt?

Stefan Moens

veranderen. Alleen zijn de afdrucken groter, en is de kwaliteit van het fotopapier beter," antwoordt De Spiegelaere.

Het profiel van een krant wordt in belangrijke mate bepaald door foto's die afkomstig zijn van externe persburo's zoals Isopress, Reuter, AFP, AP, Belga. Veel van die bureaus zijn echte geïnternationaliseerde bedrijven geworden. Zij bepalen ook in hoge mate de berichtgeving van de wereld. Men moet daarmee dan ook voorzichtig omgaan. "Dikwijls kunnen we er niet onderuit en moeten we beroep doen op persburo's. We kunnen immers niet overal tegelijk zijn. Kwalitatief zijn de fotografen van persburo's eigenlijk wel op nivo, alleen kunnen zij onmogelijk de tijd nemen die wij ons kunnen permitteren. Er heerst meestal een zeer competitieve sfeer en er wordt snel van kontinent naar kontinent gereisd op zoek naar primers. Het is niet verwonderlijk dat sommige van die fotografen een zekere jaloezie koesteren ten aanzien van onze werkomstandigheden," meent Claus.

Alhoewel foto's in een krant een zeer belangrijke positie innemen, is volgens De Spiegelaere en Claus de impact van de eindredactie nog te veel geprofileerd. In de onderschriften bij de foto's, de plaatsing ervan binnen de pagina-opmaak en de selectie van de persburofoto's hebben ze weinig of niets te zeggen. "Wij pleiten al een tijd voor de aanstelling van een fotoredakteur. In heel België is er geen enkele krant die dergelijke functie kent. De Nederlandse Volkskrant daarentegen heeft een kwalitatief hoogstaande fotoredactie. En zo iets blijkt duidelijk als je die krant doorbladert."

Steven Van Garsse
Ise Steen
Rob Stevens

Tentoonstelling 'Nieuwe Namen' met foto's van De Spiegelaere en Claus in CC De Borre, Bierbeek, doordlopend tot december.

Spiegelgje, spiegelgje aan de wand.

(Foto Rob Stevens)

016/26.03.01

Platte Lostraat 243 3010 Kessel-Lo

P.A. verhuur • publiciteit
geluidsregistraties

De nieuwe wet op de vluchtelingen

Niet langer welkom in België

Mogelijk maken we de volgende decennia een van de grootste volksverhuizingen aller tijden mee. Ons land kent reeds een vloedgolf van immigranten uit Oost-Europa en bepaalde landen van Afrika. België voerde net als de meeste Westeuropese landen een immigratiestop door. Daardoor proberen velen als politiek vluchteling West-Europa binnen te komen. De staat en een aantal luidruchtige belastingbetalers protesteren hier tegen steeds luider. Op 1 oktober werd in België een nieuwe wet van kracht die erop gericht is de erkenningsprocedure te versnellen en de selectie efficiënter (lees: strikter) te maken. Volgende week spreken we over de nieuwe wet met Marc Bossuyt, Kommissaris-Generaal voor de Vluchtelingen.

België ondertekende mee het Vluchtelingenverdrag van 1951, de Konventie van Genève. De Raad van State heeft de opdracht toegevoegd te houden op de naleving van de restriktieve afspraken door de verdragsluitende staten. Deze afspraken bepalen dat elke mens, waar ook ter wereld, die een gegronde vrees voor vervolging heeft, door een verdragsluitende staat niet mag teruggestuurd worden naar het land van oorsprong als hij asiel aanvraagt. Deze vrees voor vervolging moet zijn oorsprong vinden in ras, godsdienst, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Volgens het Vluchtelingenverdrag dient elke asiel-aanvraag individueel te worden onderzocht. Konkreet betekent dit dat een misdadiger, noch een bezorgde vader op zoek naar werk om zijn gezin te onderhouden, het statuut van politiek vluchteling kan krijgen. I s t de aanvragen individueel onderzocht moeten worden, betekent dat de regering geen kollektief criterium kan hanteren. Nederlanders niet als politiek vluchteling erkennen omdat er in Nederland geen vervolgingen op basis van ras, godsdienst of politieke kleur gebeuren, kan niet als argument gebruikt worden. Als onze noorderbreed asiel aanvraagt in België, moet die aanvraag onderzocht worden.

Infiltratie

In de praktijk is slechts een kleine minderheid van de vluchtelingen om louter politieke redenen hun land uitgevlucht. Er zijn niet zoveel mogelijkheden om voor langere tijd legaal in West-Europa te kunnen verblijven. De tijd dat mensen door de overheid naar hier gelokt werden om te werken is voorbij en een toeristenvism is gauw verstreken. Om toch in Europa te kunnen verblijven en niet in de illegaliteit terecht te komen, vragen vele migranten politiek asiel aan. Vele van hen koesteren de uitdrukkelijke wens terug te keren naar hun land nadat ze hier wat hebben kunnen verdienen. België was tot nog toe een aantrekkelijk land voor economische vluchtelingen: het ingewikkeld systeem en het tekort aan staatsjuristen leidden tot enorme achterstanden, zodat een asielaanvrager - ook als hij teruggestuurd werd - hier toch een paar jaar verbleef. Alleszins voor de duur van de procedure kon de vluchteling hier verblijven en dat is al een aardige periode om intussen met zwart werk wat te verdienen.

Basiswet

De Ghanese, Iraakse of Nederlandse die hier aankomt zonder visum en aanspraak wil maken op het statuut van politiek vluchteling, zal zijn aanvraag moeten richten naar de dienst Vreemdelingenzaken van het ministerie van Justitie. De vluchteling zal dus een verhaal vertellen waaruit moet blijken dat hij een gegronde vrees voor vervolging ondergaat in eigen land op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit of politieke overtuiging. Om de waarachtigheid van dat verhaal na te gaan wordt een onderzoek ingesteld bestaande uit twee grote fasen: het ontvankelijkheidsonderzoek en het grondheidsonderzoek.

Vreemdelingenzaken oordeelt over de ontvankelijkheid van de aanvraag. De dienst gaat na wie de persoon is en of het enigszins mogelijk is dat de persoon zijn land om politieke redenen is ontvlucht. Een herkenbare misdadiger of onze hogeregenoemde Nederlander zal dus nooit ontvankelijk verklaard worden. Dit ontvankelijkheidsonderzoek kan echter al veel tijd in beslag nemen, zodat onze Nederlander of een Poolse vluchteling hier toch al een jaartje kan verblijven. De nieuwe wet is er vooral op gericht deze fase te versnellen, zodat de niet-politieke vluchtelingen al na een paar dagen of weken teruggestuurd zouden worden.

Duurzaam

Eens de aanvraag ontvankelijk verklaard, gaat het dossier naar het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen die het grondheidsonderzoek op zich neemt. Het Hoog Commissariaat velt zijn oordeel voornamelijk op basis van de coherentie van het voorgestelde verhaal van de vluchteling. Wie de tweede ondervraging een ander verhaal ophangt als de eerste keer, valt natuurlijk door de mand. Ook bijvoorbeeld de commerciële Ghanese circuits die foto's en verhalen tegen een hoge prijs verkopen aan kandidaat vluchtelingen, zijn overbekend op het Commissariaat. Gemiddeld worden er zo'n vijftien procent van de kandidaat vluchtelingen ook erkend.

Opgepast! Achter elke hoek schuilt het gevaar.

(Foto Wim Peeters)

In beide fasen heeft de vluchteling de mogelijkheid om beroep aan te tekenen als hem wordt meegedeeld dat hij niet in aanmerking komt voor het statuut en hij dus het land dient te verlaten. De meeste vluchtelingen die niet erkend worden tekenen beroep aan. Deze "derde" fase wordt "het beroep ten groode" genoemd.

Nieuwe wet

De nieuwe wet wil de snelle aangroei van aanvragen tegengaan. De voornaamste architecten van deze wet, Miet Smet en Marc Bossuyt, pretenderen dat de wet niet de echte politieke vluchtelingen zal treffen. De kans bestaat dat nog steeds een zelfde aantal mensen het statuut toegekend zullen krijgen. De bedoeling is om veel minder mensen ontvankelijk te verklaren. Dit betekent de massa "economische" vluchtelingen zo snel mogelijk en efficiënt te verwijderen. Als deze intentie ook werkelijkheid wordt, dan leidt de nieuwe wet nderdaad tot vele voordelen voor de Belgische belastingbetalers. Een efficiënte verwijderingspolitiek zorgt voor minder illegale zwerwers in ons land en een snel ontvankelijkheidsonderzoek betekent dat minder kandidaat vluchtelingen - gedurende de duur van de lopende procedure en dus legaal - hier zullen verblijven.

De nieuwe wet legt maatregelen op

ter versnelling van het ontvankelijkheids-onderzoek en laat het grondheids-onderzoek vrijwel ongewijzigd. De procedureverkortung wordt in hoofdzaak gerealiseerd door een vereenvoudigde beroepsprocedure en door de zogenaamde "tweemaal 5%-regel". Zoals vorige week uit verklaringen van minister Wathelot bleek, is de "tweemaal 5%-regel" zeker efficiënt, maar ze heeft vanuit humanitair oogpunt toch een erg controversieel karakter. De wetsbepaling viseert vluchtelingen afkomstig uit bepaalde landen: die landen die jaarlijks een hoog aantal vluchtelingen voortbrengen (namelijk meer dan 5% van het totale vluchtelingen-aantal) en waarvan het vorige jaar zeer weinig vluchtelingen erkend werden (namelijk minder dan 5% van de aanvragen vanuit dat land). Vluchtelingen afkomstig uit deze landen moeten zelf kunnen bewijzen dat ze recht hebben op het statuut en het is niet de Dienst Vreemdelingenzaken die bewijzen opspoort. Momenteel gaat het om de landen Polen, Ghana, India en Pakistan.

Het is voornamelijk het hanteren van een kollektief criterium in het onderzoek dat bij mensenrechtenorganisaties kwaad bloed zet. Elke vluchteling, ook al komt hij uit een land dat veel asielzoekers voortbrengt en waarvan het erkenningspercentage veel lager ligt dan het algemeen gemiddelde, heeft recht op een

diepgaand individueel onderzoek. Behalve deze kritiek, kan je je ook vragen stellen over de representativiteit van het 5%-criterium. Deze 5% slaat immers twee maal op de resultaten van het vorige jaar, en in een jaar tijd kan er politiek al heel wat veranderd zijn in een land.

Het spreidingsbeleid van Miet Smet, dat erin bestaat de gemeenten op te roepen één asielzoeker op duizend inwoners op te nemen, is al lang niet meer genoeg. De toenemende stroom migrerende (economische) vluchtelingen valt niet meer te stoppen. De vluchtelingenproblematiek moet aan de wortels aangepakt worden. Europa dient zich af te vragen wat de reden is dat hele werelddelen zoveel economische vluchtelingen voortbrengen. Dat heeft alles te maken met het Westerse misbruik van onze sterke economische situatie. Door een subtiel neokolonialisme blijven de schulden in de Derde-Wereldlanden aangroei en arme landen hebben haast geen beslissingsbevoegdheid in het IMF. Het Westen zou zich eens eerlijk kunnen bezinnen over de waarden die het toch zo hoog aanslaat telkens wanneer de verkiezingen voor de deur staan: democratie en eerlijkheid. Om van solidariteit nog maar te zwijgen...

Aleydis Deville

STUDENTEN, TEKSTVERWERKING & COMPUTERS

Klinkt evident, maar is niet altijd zo eenvoudig.

Volg daarom onze cursus in het Apple Education Center Leuven. Voor 500 fr. leren wij U de algemene mogelijkheden, maar ook de fijne kneepjes om uw scripties en verhandelingen van een verzorgde layout te voorzien.

Deze cursus gaat door op :

- woensdag 27 november van 14.00 tot 17.00 uur,
- dinsdag 3 december van 18.00 tot 21.00 uur of
- woensdag 4 december van 14.00 tot 17.00 uur.

U schrijft zich in door onderstaande strook ingevuld aan ons terug te sturen.

A.E.C. Leuven
Tiensestraat 178
3000 Leuven
Tel. 016 - 290 390

Verkoop en verhuur van Apple-apparaatuur.
Print -, tik - en scanfaciliteiten.

Naam :
Adres :
.....
Telefoon :
Datum :

ZOEKERTJES

- Tegen de stroom in: icitiplo veilagA negarvendo neteduts ehsctrip op 14 november.
- Graag had ik mijn jas (oker-geel, half-lang, breed model) en sleutels met koalabeertje terug. Ze zijn verdwenen op 30.10 in Belgisch Congo. Terug bezorgen op de Naamsevest 30.
- Tikken van alle teksten, tessen, wetenschappelijke teksten op computer met laserprint. Van 9.00-18.00 u = 35.06.01, na 18.00 u en tijdens het weekend = 23.54.76.
- Gezocht volgens ernstige gewelensproblemen: eklusom om godsdienst te brossen. Te bezorgen bij Ise tegen vergoeding. Nota's zijn ook goed. Uw notatist.
- Ma 28.10 verloren tussen Parkstr. en Minderbroederstr.: leren pennenzak, volgeschreven met Griekse steden. Aan de ritsluiting hangt een groen mannetje en een geel kuiltje. Te bezorgen: Raina De Ridder, Parkstr. 23. Beloning voor de vinder.
- Wina zoekt zanger of zangeres voor groep song-festival. = 22.21.39. Misschien iets voor jou, Hilde?
- Donna A., fiore mia, il secondo di miei due ti trovera. Il primo, duce di Cbecque.
- Wie rijdt er mee op zondagavond van Kortrijk naar Leuven? Twee plaatsen vrij. Info: Karel D'Hulst, Schapenstr. 114 (na 20.00 u) of 056.22.06.58 (weekend).

- Wie help mij - bestuurder van een blauwe enduro-Suzuki 50 cc - of kan getuigen van de aanrijding door een Mercedes 380, op het fietspad van de Kard. Mercierlaan te Heverlee, op d. 5.11.11 rond 12.10 u? De aanrijder ontken. Tel. 016 47.28.21. Oude Waversebaan 67, 3040 Sint Agatha-rode.
- Opgelet! De wekelijkse video-avond van het Liberaal Vlaams Studentenverbond is verplaatst naar do 20.00 u. De toegang blijft gratis en de lokatie blijft Bijlde Inkomststr. 106. U wordt verwacht.
- De nieuwe Blaudruk, maandblad van het Liberaal Vlaams Studentenverbond, is verschenen. Deze keer wordt het blad gratis uitgedeeld. Zorg dat je snel een exemplaar bemachtigt. Veel leesplezier.
- Muzikoloog geeft pianolessen aan beginnelingen. Groot Begijnhof 81.1.
- Vlaamse niet-kommerciële rockgroep geeft promotie-optredens, Nederlandstalig repertoire gedurende anderhalf uur, ambiance verzekerd. = 23.12.11.
- Bestel Eilen met de surfplank, laat je niet omullen door een of andere onoverlaafte die grijpp denkt te zijn. Wedden dat hij uren uit zijn bek slikt? Laat nog eens iets van je horen, immers: 'Het hoogste wat een maagd bereiken kan, is resultaten. King Henry V.'
- Chemika, bedankt voor de doop! Geleve mijn dochter, waarom vraagde dan of ik mee kan luiven? As ge me da nog dikwijls lapt, moogde van de zomer ni mee nor órus. Peter.
- Iedereen is welkom op de infovergadering van de Leuvense Wetenschapswinkel op maandag 25.11 om 20.30u in Arenberginstituut (Naamsestr. 96), lokaal 03.06.
- Sjaalkapje, bedankt voor de lekkere tee. Ik vond het echt gezellig! Greetje, PS. Picasso is zeer expressief.
- Typen van tessen, werkjes, briefwisseling: Chris Roselle, = 20.70.77.

- Doe zoals Lutgart Simoens en Jan Theys en treed toe tot de sympatizantenkring van het NAF.
- Kringloop zonder einde: 'Wie veel blokt wip bij Trival Pursuit, waardoor het spel rapper geboden is en er dus meer tijd rest om te blokken, waardoor men nog meer weet, dus nog rapper wint, enz.'
- Pieter die niet langer naar Blanden moet, ik wilde je wel helpen verhuizen! Brigitte
- Peter zag dat de nacht lang was. Hij stelt daarom voor om niet de zevende dag maar zeven dagen te rusten.
- Historianen tweede kan! Hoewel (?) ingeschieden berichten en aanpassingen zijn op zich schouder rusten, stel ik voor ook een weekendje (met dropping) te organiseren. Wat zeg je daarvan? Griet.
- Ik heb droevig nieuws mee te delen: Freddie, mijn vis is doodgegaan! G.
- Aan G. Innige deelneming met de dood van Freddie. Wij (Pluralis Majestatis) zijn diep bedroefd en bidden ook voor zijn zielehel.
- Aan al wie Annabel N. van groep 5 kent: verwillig haar dat ze nu-toch-eindelijk eens de zoekertjes moet lezen. De cynische naamloze!
- Porschê, niet vergeten: ik kom dinsdag langs om 17.00 u, Croc!
- Hé, Als je in de buurt van de vismarkt een zwart plastic tasje vond met de inhoud van twee Accokussussen (Samenleving en Ekonomie en een ringmap), wil je dat dan brengen naar Brusselselaat 165 (H 244)? Je moete wordt beloved!
- Smells like Teen Spirit at the Scorpio Party on wednesday in Belgisch Congo.
- Ook deze week serveren wij onze inlussen beruchte cocktail van zever en goede muziek, woensdag om 21.00 u op FM 103.3; Radio Estavo, de zender voor studenten van 7 tot 77 jaar.

JO MEUWISSEN

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriale voor seminaries, evenementen, optredens en fuiven

BARCOVISION: 5000 fr.
DISCOBAR: 4000 fr.
tel. 016/201.301

KAFFETEORIEEN

- Archi, met frigoboks vol filmpjes zoekt leukers om zijn fotomachien op los te laten: reakties: Guido G., Grote Markt 1.
- Wo 13.20 en 27.11 Scorpiofilm Belgisch Congo telkens vanaf 22.00 u, inkom leden 50 fr. en niet-leden 70 fr.
- Euprunt byba: alle tikwerk, desktop, scanren, uitprints van teksten, figuren uit quattro lotus. Wij zetten ook muziek! Herostog. 110, = 22.97.49.
- Abulafia, middeleeuws kabbalist, tovert uw manuskripten tot al moderne meesterwerken die profiten en ekstase brengen. Tiensstr. 177, = 29.22.77 van 10.00-12.00 u en van 14.00-16.00 u.
- Het N.O.V.F.E. verklaart in de weer te zijn tegen het mannelijk chauvinisme en zich niet bezig te houden met chauvinisme of zo.
- Wilfried J. zou het kunnen dat jij, op 4.11 om 15.00 u, per ongeluk natuurlijk, jezelf mijn lange zwarte paraplu toegeëigd hebt? Ik ben nogal aan het ding gehecht. Lies W., Parijsstr. 82.
- Aan Verle (Farma): een 'crazy burgie' zal op u wachten aan Alma 2 op woensdag tussen 13.15 u en 13.45 u.
- U lust ze rauw? Wij leggen ze donderdag op de rooster: Mieke Vogels, Hugo Vlaenderen, Magda Aelvoet en Pol Staes.
- Prof. Michiels, wilt u voortaan de les stoppen om 12.00 u en niet om 12.05 u, dank u.
- Lieve Chuck Fuck, als je het nog een keer waagt zulke racistische nonsens uit te zenden, zal de roemruchte (St)E-R-frakite hoogstpersoonlijk de banden van je machien aan flarden komen rijten.
- Dood aan alle nonnen! vrijdagavond kook- en levenslessen in K.A.L.9. Lessons in love in 'de fak'? Dubto.
- Krrringkaarten van Katecheticia te verrkrijgen bij Johan Derrinkonen.
- Abonneer u nu op het nieuwe md (8 tot 20 pp.) tijdschrift: de Homo- en lesbiennjonge-krant: 200 fr. (omv omslag) of 500 fr. (gesloten) op rek. nr. 001-2063737-41 van HLJK vzw.

EXTRA LARGE VIDEO

GROOTBEELD VIDEOPROJECTOREN EIKIVISION

videoprojectie op gewoon scherm tot 4,5 m scherm diagonaal compact en handig verhuur 3500 frank

BFL Video Vision vzw
BOGAARDENSTRAAT 68
3000 LEUVEN
016/23.29.35

advertentie VERHUUR VAN GELUIDSINSTALLATIES MET OF ZONDER DISC-JOCKEY

DANCE DELIGHT

TEL. 016/23.30.86

Agenda

AD VALVAS

DOOR ANN VANDERMAESEN

DINSDAG

- 20.00 u **GESPRESK** met een van de belangrijkste hedendaagse Portugese kineasten: J. Botelho, in Vlaamse Leergangen, toeg. gratis.
- 20.00 u **PROMSKONCERT** door de universitaire muzikale ensembles, in Pieter De Somer-zaal.
- 20.00 u **TEATER** Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen brengt 'Anatevka (Fiddler on the roof)', een verhaal met als thema de strijd tegen het antisemitisme en elke vorm van etnische vervolging, in Stadsschouwburg, toeg. 200-750, org. CC Leuven.
- 20.15 u **VERGADERING** van de Volksunie-jongeren KUL met als gastspreekbar Bart Somers (studiedienst Vu-VVD), in MSI (Ravenstr., achter de centrale bibliotheek).
- 20.30 u **FILM** Killer of Sheep (1977), een film van Charles Burnett met als centrale thema de kwaliteit van het bestaan, in t Stuc, toeg. 100/130.
- 20.30 u **BRIEFSCHRIJFVOND** voor Amnesty International, Ridderstr. 210.
- 20.30 u **TEATER** Bruno Mistiaen en Dirk Van Dyck brengen 'De Mensenslinger', een voorstelling gebaseerd op teksten van Henri Michaux, een van de groten van de moderne literatuur, in Soetezaal, Arenberginst., toeg. 180-250, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** 'My Brother's Wedding' (1983), een film van Charles Burnett waarin het alledaagse leven in een zwarte woonwijk in Los Angeles wordt geschilderd, in t Stuc, toeg. 100/130.
- 22.30 u **FILM** 'Conversa Acabada' (1981), een film van Joao Botelho, over twee Portugese schrijvers die elkaar ontmoeten aan het begin van deze eeuw en de Portugese taal herontdekken, in Vlaamse Leergangen, toeg. 130.
- 24.00 u **FILM** 'A Bout De Souffle' (1959), een film van Godard over de liefde tussen een Fransman en een Amerikaanse en over de obsessie met de dood, in Studio 1, toeg. 160, org. Stuc ism Studio Filmateers.

WOENSDAG

- 13.00 u **KABARET** door Karel De Clerck, gewezen assistent aan de rechtsfaculteit: sterk in imitatie, humor en chanson, in De Spuy, ILO, Tervuursevest 101, toeg. gratis, org. Kultuurcommissie van de KU Leuven.
- 14.00 u **FILM** 'Baas Gansendonck' (1945) van G. Aré, in Vlaamse Leergangen.
- 15.00 u **LEZING** in het kader van 'Bouwen aan een nieuw Europa' houdt Prof. Dr. A. Bloed een lezing over 'Wat na de Comecon?', in Senec Institut, Erasmusplein 2, toeg. 300, org. Leuven Institut voor Centraal- en Oosteuropese Studies.
- 20.00 u **FILM** 'Turks Fruit' (1973) van P. Verhoeven, in Vlaamse Leergangen.
- 20.00 u **TEATER** Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen brengt 'Anatevka (Fiddler on the roof)', een verhaal met als thema de strijd tegen het antisemitisme en elke vorm van etnische vervolging, in Stadsschouwburg, toeg. 200-750, org. CC Leuven.
- 20.00 u **VERGADERING** van StEr, s' Meierstr. 5.
- 20.30 u **FILM** 'To Sleep with Anger' (1989), een film van Charles Burnett waarin de oude waarden van de zwarte gemeenschap uit het zuiden van Los Angeles worden geplaatst tegenover de nieuwe waarden van de jongeren, in t Stuc, toeg. 100/130.
- 22.30 u **FILM** 'Killer of Sheep' (1977), een film van Charles Burnett met als centrale thema de kwaliteit van het bestaan, in t Stuc, toeg. 100/130.
- 22.30 u **FILM** 'Tempos difíceis (Hard Times)' (1988), een film van Joao Botelho, over arbeiders die het zware jak van de industriële revolutie krigen opgelegd, in Vlaamse Leergangen, toeg. 130, org. CC Leuven ism De Andere Film.

DONDERDAG

- 20.00 u **DEBAT** Kritische studenten ondervragen Agalev politici.
- 19.00 u **KONFERENTIE** Door Prof. H. Deloex over 'Blijft verzorging aan de kritisch zieke betaalbaar?', in Grote Aula, Maria-Theresiakollege.
- 20.00 u **FILM** 'Herinnering aan het gele huis' (1989), een film van Joao Monteiro, over een ziekelijke, aan lager wal geraakt intellectueel, met als enige lichtpunt in zijn leven de dochter van de hospita, in Vlaamse Leergangen, toeg. 130.
- 20.00 u **KONCERT** Het Hans Memling Trio (J. Duijck: piano, D. Lippens: viool en J. Van Kels: cello) brengt werken van Mozart, Brahms, in Concertzaal Lemmensinst., Herestr. 53, toeg. 150/200, org. Concertver. Lemmensinst.
- 20.00 u **KONCERT** Het Heerlekes Salonorkest Da Capo, met Katrien Gallez (sopraan) en Marco Bakker (bariton), brengt een waaiar van liederen uit bekende operettes en musicals, in Stadsschouwburg, org. Vriendenkring 2000.
- 20.00 u **LEZING** Karel Moens, medewerker van het instrumentenmuseum te Brussel, zal het hebben over de traditionele Portugese muziek, in CC Oratorienhof, Mechelsestr. 111, org. Maserelefonds.
- 20.00 u **VIDEO-AVOND**, in Bijlde Inkomststr. 106, toeg. gratis, org. Liberaal Vlaams Studentenverbond.
- 20.30 u **PRAATAVOND** over lesbische relaties onder leiding van Majo Van Ryckeghem, in t Stuc, org. vzw Labrynt.
- 20.30 u **FILM** 'My Brother's Wedding' (1983), een film van Charles Burnett waarin het alledaagse leven in een zwarte woonwijk in Los Angeles wordt geschilderd, in t Stuc, toeg. 100/130.

- ALFA** 13/11 om 21.00 u: Presidiumvergadering, in t Craekske, 14/11 om 21.00 u: Film 'The Holy Grail', in MSI 00.28, toeg. gratis, 14/11 om 23.00 u: Duvetjesavond, in Fak. 18/11: Cantus, in t Craekske, toeg. 230/250.
- BIOS** 13/11 om 22.00 u: Doop-ld, met tot 23.00 u goedkope consumpties, in Albatros, toeg. 50/70.
- EOOS** 12/11 om 22.00 u: Doop-ld: breng je vriendjes en vriendinnetjes mee!, in Belgisch Congo, toeg. 50/70.
- GERMANIA** 20/11: Doop-ld, in Lido.
- HISTORIA** 12/11 om 20.00 u: Praesidiumvergadering, 13/11: Studentenmaraton; we verzorgen de vestiaire. 13/11 om 22.00 u: Volleybal, in Rijschoolstraat.
- INDUSTRIA** 12/11: Musical Anatevka, in Stadsschouwburg; 12/11: Start PC-bus Kampus, 12/11: aankomst aantal Russen in het kader van het uitwisselingsproject, 14/11: Tropical Beach Party ter ere van het 1-jarig bestaan van MGM, in MGM.
- KATECHETICA** 20/11 om 20.00 u: Gospel-avond met Jimmy Lawton, in MT22.
- KLIO** 11/11 om 21.00 u: Kilo tapt in de Fak, in Fak. 14/11: 11.11.11-koncert op de achtste verdieping van het Erasmushuis, 19.11 om 21.00 u: Presidiumverg. in s Meierstr. 5, 21/11 om 21.00 u: Kantus, in Praalkamer Fak.
- L&W** 13/11 om 23.00 u: Cocktailavond presidia L&W, in Fak.
- MEDICA** 20/11: 24u muziek, in Doc's Bar, toeg. gratis.
- MERKATOR** 12/11 om 22.00 u: Merktor-ld, in Albatros, toeg. 50/70.
- VRG** 13.00-14.00: Politieke week: elke dag een gekende politicus in het HDR.
- VTK** 14/11: Cocktail-ld, in Thier.
- WINA** 13/11 om 22.00 u: Doopbar (foto's, diploma's), in Winabar-RC, 14/11 om 22.00 u: Inhuilgding Winaschild, in t Vervolg.

20.30 u FILM 'A Divina Comedia' (1991), een Portugese film die zich afspeelt in een psychiatrische instelling waar al de bewoners denken dat ze de reïncarnatie zijn van Bijbelse figuren van romanspersonages, in Aula Pieter De Somer (Aula Maxima), toeg. 130/150, org. Stuc.

20.30 u TEATER Van Dyck, Turbiasz en Dehollander brengen 'We liegen', een voorstelling waarin drie heren al discussiërend zoeken naar de waarheid en de eenheid van de werkelijkheid, in Vlamingenstr. 83, toeg. 180/250, org. Stuc.

21.00 u FUIF Corso-fuif, in zaal Corso, toeg. 60, org. Zaal Corso.

22.30 u FILM 'To Sleep with Anger' (1989), een film van Charles Burnett waarin de oude waarden van de zwarte gemeenschap uit het zuiden van Los Angeles worden geplaatst tegenover de nieuwe waarden van de jongeren, in t Stuc, toeg. 100/130.

22.30 u FILM 'Silvestre' (1981), een film van Joao Monteiro waarin op een eigen manier commentaar wordt gegeven op de universele myten, in Vlaamse Leergangen, toeg. 130.

VRIJDAG

20.00 u OPTREDEN van Erik Van Neygen en Sanne, in Stadsschouwburg, org. Vriendenkring 2000.

20.00 u ZANGSTONDE, in CC Romaense Poort, zaal A 1.3, org. Die Klingende Brücke.

20.30 u FILM 'To Sleep with Anger' (1989), een film van Charles Burnett waarin de oude waarden van de zwarte gemeenschap uit het zuiden van Los Angeles worden geplaatst tegenover de nieuwe waarden van de jongeren, in t Stuc, toeg. 100/130.

20.30 u TEATER Van Dyck, Turbiasz en Dehollander brengen 'We liegen', een voorstelling waarin drie heren al discussiërend zoeken naar de waarheid en de eenheid van de werkelijkheid, in Vlamingenstr. 83, toeg. 180/250, org. Stuc.

ZATERDAG

20.00 u TURNVARIA door Turnkring Blauwput, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.

20.30 uFILM 'To Sleep with Anger' (1989), een film van Charles Burnett waarin de oude waarden van de zwarte gemeenschap uit het zuiden van Los Angeles worden geplaatst tegenover de nieuwe waarden van de jongeren, in t Stuc, toeg. 100/130.

20.30 u TEATER Van Dyck, Turbiasz en Dehollander brengen 'We liegen', een voorstelling waarin drie heren al discussiërend zoeken naar de waarheid en de eenheid van de werkelijkheid, in Vlamingenstr. 83, toeg. 180/250, org. Stuc.

ZONDAG

11.00 u KONCERT Het Amon Trio (Wim Brabants, Marleen Valvekens en Hilde Vertommen) legt zich toe op de uitvoering van klassieke muziek van Mozart, Reicha, Danzi, in Aud. Minnepoort, toeg. 100/150, org. CC Leuven en Jeugd en Muziek Leuven.

11.00 u KONCERT In het kader van Oratorien Classics brengen fagottist Francis Pollet en pianiste Ann Op De Beek werken van Mozart, Schurmans en Dutilleux, in CC Oratorienhof, Mechelsestr. 111, toeg. 150.

15.00 u KONCERT met het hobofoor P. Van Bockstal, M. Gorgon en A. Van Beveren, in Groot Salon van de Abdij van t Park (Heverlee), toeg. 100/150, org. Jeugd en Muziek Leuven.

15.00 u TEATER 'De Kleine Prins van Denemarken', door Teater 42, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.

MAANDAG

20.00 u NAJAARSLEZING Prof. Jan Goossens, doctor in de geschiedenis en specialist in de middeleeuwse geschiedenis, zal een uiteenzetting houden over het fenomeen bedevaarten, in CC Leuven, Brusselselaat. (lokaal A 1.3), toeg. 75, org. Leuvense Gidsbond.

21.00 u FILM 'Carmen Jones' (1954), van Otto Preminger, het verhaal van een passionele liefde, gestuurd in een volksmilieu, in Stadsschouwburg, toeg. 100/130, org. Stuc.

"Racisme is een manier om de aandacht af te leiden"

Vorige week donderdag nodigde StER de sekretaris-generaal van de Franse Mrap (Mouvement contre le Racisme, l'Antisémitisme et pour la Paix) uit voor een gesprek. Mouloud Aounit riep op tot de oprichting van een Europees front tegen racisme en het verdedigen van de democratische waarden en de mensenrechten. Veto sprak met hem over het Euroracisme, de opgang van extreem-rechts en de toekomst van de antiracistische beweging.

Veto: U hebt een belangrijke functie in een van Frankrijks grootste antiracistische bewegingen. Hoe bent u bij het Mrap terechtgekomen?

Aounit: «Ik heb een hekel aan onrechtvaardigheid. Onder de meest flagrante onrechtvaardigheden reken ik deze die gebaseerd zijn op het miskennen van anderen. Zeker wanneer de oorzaken hiervan het verschillend zijn van de anderen is. Ieder voor zich moet antwoorden vinden in de strijd tegen deze onrechtvaardigheid. Individueel kan men hierbij dus waardevol werk verrichten, maar samen iets doen is nog veel efficiënter.»

«Ik ben een kind van de Parijse buitenwijk, opgegroeid tussen dè betonnen muren. In de buitenwijken geldt niet alleen het probleem van territorialiteit. De Parijse buitenwijken tonen ook de groeiende ongelijkheid in Frankrijk. Er is een enorme getto-voorming. Zowel de rijke als de arme buurten vormen getto's. De gewelduitbarstingen van de laatste tijd duiden op een malaise, op economische, sociale en culturele miserie. Het gaat hier om een uitsluiting die niet alleen de migranten treft, in tegenstelling tot wat sommigen beweren. Er is een hele groep mensen, ook autochtonen, die niet kunnen deelnemen aan een aantal economische en sociale ontwikkelingen.»

«In sommige wijken spreekt men over een 'tolerantiedrempel' voor migranten. Het woord is afkomstig uit de medische wereld. Het duidt op de weerstand van een organisme tegenover microben. Het is op zich natuurlijk gevaarlijk om individuen als microben te beschouwen. Wanneer er echter al een 'drempel' bestaat, is het eerder een 'intolerantiedrempel'. Ook de 'armoededrempel' wordt trouwens ruimschoots overschreden. Dit heeft als gevolg dat mensen in economische getto's leven, wat niet bepaald bevorderlijk is voor de tolerantie in arme wijken.»

«In het zestiende arrondissement in Parijs bijvoorbeeld, een van de meest sjieke en dure wijken van de wereld, is één op vier bewoners een vreemdeling. Maar wie durft er te praten over een 'tolerantiedrempel' in het zestiende arrondissement? Het gaat duidelijk niet om een etnisch probleem, maar om een geheel van sociaal-economische problemen. Er moet dan ook geïnvesteerd worden in de culturele, sociale en onderwijsinfrastructuur om het probleem van het racisme en de gettovorming te verhelpen.»

Charters

Veto: In België zijn er heel wat antiracistische organisaties. Zij werken meestal individueel, een enkele keer is er een samenwerking tussen een aantal antiracistische organisaties. Een overkoepelende structuur ontbreekt echter. Hoe is de situatie in Frankrijk op dit gebied?

Aounit: «In Frankrijk zijn er vier grote antiracistische organisaties: de Mrap, de Licra (Ligue Internationale contre le Racisme et l'Antisémitisme), SOS Racisme en de Liga voor de Mensenrechten. Het is belangrijk dat er een verscheidenheid bestaat in de antiracistische beweging. Deze verscheidenheid wijst op het pluralistisch aspect van de beweging. Dit kan als een waarborg voor een gezonde democratie gezien worden.»

«Tegelijkertijd echter moeten de krachten gebundeld worden langs gemeenschappelijke initiatieven en objectieven. We hebben een grote optocht tegen het politieke racisme gepland in Parijs op 25 januari. De optocht wordt door de vier bewegingen samen georganiseerd. Vooral in Europese context heeft een verenigd front een enorme impact. Alleen op die manier kunnen we proberen de plaag

van het racisme, die de Westerse democratieën besmet, op een adequate manier te bestrijden.»

Veto: Verontrustend voor de Westerse democratie is alvast de opkomst van extreem-rechts. Brengt deze opgang een extremistische reactie bij de Islamitische gemeenschap tewee?

Aounit: «Er bestaat niet alleen religieus integrisme maar ook politiek integrisme. Le Pen is de politieke uitdrukking van een conservatisme. Zijn programma vertaalt dit als: de vrouwen moeten thuis blijven, mannen moeten stemmen in plaats van hun kinderen. Le Pen is antiparlementair. Een aantal mohammedaanse integristen zijn dat echter ook. Dit conservatisme is het tegenschroeven van waarden als rechtvaardigheid, tolerantie, broederlijkheid en gelijkheid. Op dit nivo is er geen verschil tussen de katholieke Franse integristen en de ideologieën van het Front National.»

«Le Pen en het Front National spelen in op de angsten en de spookbeelden van een aantal mensen. De extreem-rechte ideologie groeit in sociale, economische en culturele breukgebieden. Deze breukgebieden vormen een vruchtbare grond voor de ontwikkeling van ongelijkheden en uitsluiting. Voor mij is een racist iemand die angst heeft voor de toekomst en zich vergist van woede. Racisme is een manier om de aandacht van de publieke opinie af te leiden van de echte zondebok. Indien er op dit ogenblik meer werk, meer woongelegenheden, en andere levensperspectieven zouden zijn, dan kon het Front National niet meer inspelen op die angstbeelden.»

Veto: Sommige politici zeggen net hetzelfde als de extreem-rechte partijen, maar dan op een indirecte manier en met een meer gesofisticeerde en verhullende terminologie.

Aounit: «Inderdaad, in Frankrijk merken we op dit ogenblik een nationaal-populistische afwijking in het politieke discours. Aan de rechterzijde hebben we een eks-president die het woord 'invasie' gebruikt wanneer hij over migranten praat. Verder is er een vroegere eerste minister die zich permitteert over stank te spreken, alsof de migranten stinken. Edith Cresson, de huidige socialistische eerste minister, spreekt over charters. Dit woord roept de herinnering op aan de charters van Pasqua. Hij zette, via zijn charters, meer dan 100 Maliërs zonder enige vorm van proces op het vliegtuig naar Mali. Sommigen waren zelfs in het bezit van een verblijfsvergunning. Recent is er het pamflet van de Kommunistische Partij dat eens te meer de migranten focaliseert met 'Ja, er is een migrantenprobleem!'»

«De politici gedragen zich alsof de immigratie het enige probleem is. Wat op zich reeds een politieke overwinning is voor het Front National. Het Front National wil immers al meer dan

10 jaar de migranten in het middelpunt van de politieke belangstelling zetten. Het is logisch dat de kiezers het origineel verkiezen boven de kopie en op extreem-rechte partijen stemmen.»

«Woorden volstaan niet meer. Zeggen 'Ik ben een antiracist', geeft geen resultaat wanneer de politici in hun programma geen voorstellen doen waardoor migranten een volledig burgerschap verkrijgen. Wij vechten voor stemrecht voor migranten. Het huidige zondebok-beeld van de migrant moet verdwijnen. De migrant is immers een Frans burger.»

Schandalig

Veto: Het aantal asielzoekers en politieke vluchtelingen stijgt elke dag. Is hun probleem onder dezelfde noemer te katalogiseren als het 'migrantprobleem'?

Aounit: «Ook hier geldt de Europese logica. De opbouw van het huidige Europa gebeurt ten nadele van 8 miljoen migranten en van het Zuiden. Zolang sommige landen hun verhouding met de Derde Wereld niet veranderen, zal het immigratieprobleem, als een gevolg hiervan, niet opgelost worden. Het is niet door prikkeldraad rond Europa te zetten dat de ongelijke verdeling tussen het Noorden en het Zuiden zal verholpen worden.»

«Een van de uitdagingen van het komende decennium lijkt me dan ook het evenwicht herstellen tussen Noord en Zuid. Het is onze verantwoordelijkheid de publieke opinie te sensibiliseren. Het is immers algemeen geweten dat sommige dictaturen in de Derde Wereld in stand worden gehouden door Westerse regeringen. Uitermate belangrijk voor deze volkeren is nochtans het recht democratie verkrijgen. Een stap in die richting is de kwijtschelding van de schuld van de Derde Wereld. Anderzijds moeten we ijveren, op Europees nivo, voor de triomf van de rechtsstaat en de erkenning van het recht op politiek asiel.»

«Het probleem van de immigratie en het probleem van de asielzoekers zijn twee verschillende dingen. Het recht op politiek asiel is geregeld door een aantal overeenkomsten en moet gerespecteerd worden. Daarnaast is er de zogenaamde economische immigratie. We moeten echter niet hypokriet zijn: iedereen weet dat de klandestiene immigratie onontbeerlijk is voor de Franse economie. Hier heerst immers de waardenlogica van de liberale maatschappij: profijt is belangrijker is dan mensenrechten.»

Veto: Wat waren de gevolgen van de Golfoorlog op de antiracistische beweging?

Aounit: «Vooreerst werd de Golfoorlog niet gevoerd om recht te doen gelden, en nog minder om het volkerenrecht of de mensenrechten te doen gelden. De Golfoorlog was het gevolg van

het Noord-Zuid konflikt. Het voornaamste doel van deze oorlog was het beheersen van de energiebronnen van een bepaald deel van de wereld, in naam van Amerikaanse en internationale belangen. Hoewel Mrap de invasie in Koeweit heeft veroordeeld, zijn we van mening dat de VN ook andere resoluties had moeten doen respekteren, bijvoorbeeld tegenover het Palestijnse volk. Men heeft bovendien van de Golfoorlog een racistische oorlog gemaakt, een oorlog tussen goed en slecht.»

«De Golfoorlog was geen godsdienstoorlog. Bij een godsdienstoorlog had men geen 42 mogendheden gestuurd om een volk uit te roeien. De economische motieven speelden een grote rol. Het religieuze aspect werd gebruikt zoals men ook de Palestijnse kwestie heeft proberen te gebruiken. Men probeerde op die manier aan het gebeurde een betekenis te geven, die niet juist is. Het is trouwens gewoon schandhalig dat men het Iraakse volk eerst gijzelt en het vervolgens compleet vergeet. Het embargo is ondertussen nog wel geldig.»

Veto: Gelooft u in wat men het 'multiculturele model' noemt?

Aounit: «Saint-Exupéry zei ooit: 'Toi, qui es différent de moi, loin de me léser, tu m'enrichis.' Ik sta volledig achter dit principe maar het woord 'multicultureel' stoort me, omdat dit op een veelheid van culturen duidt. Ik verkies het woord 'intercultureel'. Het legt de nadruk op relaties tussen individuen en culturen. Nationale identiteiten ontstaan door wederzijdse verrijking, door kennis over de ander. Het concept 'identiteit' krijgt voortdurend een andere invulling en past zich aan. Tegenwoordig staat men te pas en te onpas met 'eigen identiteit' te zwaaien. Men gebruikt het in een geperverteerde betekenis om diskriminatie en cultureel racisme te rechtvaardigen. Men stelt dat 'onze' identiteit bedreigd wordt door andere culturen, terwijl een cultuur die zich afschermt pas echt bedreigd wordt met dekadentie en zelfs verdwijning.»

«Het woord 'gemeenschap' bevat me ook niet erg. In Frankrijk is het niet op de realiteit toepasbaar. De migrantengemeenschap bestaat niet, want ze leeft niet als gemeenschap. Vele migrantenjongeren zijn alleen uit de moederschoot 'geëmigreerd'. Het is niet eerlijk hen 'migranten' te blijven noemen. Ik geloof in het Franse integratiemodel: individuele personen die zich elk op hun eigen manier integreren. Ik ben geïntegreerd als individu, niet omdat ik tot een bepaalde groep behoor. In het angelsaksische segregatiemodel daarentegen leven mensen en groepen naast elkaar. Zij zijn helemaal niet geïntegreerd. Het lijkt erop dat de meeste Europese landen de weg van het segregatiemodel opgaan.»

«Mrap wil in deze kontekst een Europees netwerk tegen racisme en voor broederlijkheid oprichten. Het doel is de solidariteit te bevorderen, informatie uit te wisselen en acties te organiseren. Het is tijd voor een gezamenlijk offensief van de Europees mensenrechtenorganisaties. De problemen waarmee deze organisaties geconfronteerd worden, hebben duidelijk een Europese en zelfs internationale dimensie.»

Dorinda Dekeyser
Lies Wittens

(Foto Christine Capeau)